

I VA ADAMCOVÁ

VSETÍN 2017

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 24. ÚNORA

Iva Adamcová – Vsetín 24.2.2017

Monika: *Tak pomalinku začneme. Já vás vítám ve Vsetíně. Jsem ráda, že jsme se sešli v takovém hojném počtu. A překvapilo mě to, to se přiznám. Je to úžasné. Já bych rovnou předala prostor Ivance, protože se na ní všichni těšíme. Užijte si to, děkuji.*

Ivanka: Děkuji Moniko, děkuji. Dobrý den. Těšila jsem se na vás. Teď na vás moc nevidím, ono mě to tady trošku ozařuje, ale budu na vás mžourat. Doufám, že jste si napsali hodně otázek. Dnes máme dost času, abyste se dopídili vlastních odpovědí na tyto otázky, protože jsou pro vás velmi důležité. Poslední dobou se setkávám s tím, že lidé opravdu jenom jemně nerozumí. Časoprostorová křivka je pro nás společná, protože planeta Země je jedna jediná bytost. A věřte mi, nikdy se nepohybujete ve stejném vývojovém pásu. To znamená, že se nikdy žádné věci neopakují. Vy pouze jedete směrem dopředu. Než začnu odpovídat na otázky, tak bych vám to vlastně uvedla, abyste viděli ten proces. Planeta vždycky byla jednou jedinou bytostí, bylo to jedno jediné Vědomí uceleného Božství, které bylo obaleno hmotou nás všech. Ale ten kabátek jednotlivých těl (budeme teď samozřejmě mluvit jen o lidském těle, i když do toho spadají i další vývojové fáze jako jsou zvířata, rostliny a nižší stavy), všechno je vaše ucelené Vědomí, které je přikryté hmotnou složkou a tato hmotná složka sama, ty vaše kabátky, útočily proti vnějšímu světu, aby vás rozdrobily.

V této době se děje s planetou něco podobného, jako když se oplodní spermie s vajíčkem a začíná obrovské dělení, takzvané přibývání. To je ta morula, která se překotně dělí, napřed máte dvě buňky, pak jsou čtyři, osm, šestnáct, třicet dva, a teď to jede obrovskou rychlostí. To je proces, který se odehrává nyní se slučováním Vědomí jednotlivých lidí. Víte také moc dobře, že tento proces bude trvat nějakou dobu a má svoje vývojové kroky, které si musíte prožít. Víte, že mnoho let jsem nesměla mluvit. Bylo to podmínkou, abych prokázala sama pokoru. Když už jsem směla mluvit, tak jsem mohla mluvit pouze k malému množství lidí. Tím se vlastně vytvářel trénink toho mého povídání a ošetřování té hmotné složky, která si nevěděla rady. Jsou dnes lidé, kteří to pociťují.

Zrovna dnes jsme obědvali v Brně v Ikea. Dali jsme si sraz s jednou známou, která mi dovedla Zdeničku, a pak nádherně Anička vyprávěla, že seděla s kamarádkou a ta jí vyprávěla: „Hele, když jedu tramvají, to je strašný. Tam každý telefonuje nebo něco dělá, ti lidé nemají vůbec úctu k druhým. Já jsem nervózní a ani nemůžu v té tramvaji číst ani si myslet, jak to rozčiluje toho jednoho člověka. To ti to nevádí? Dívej se, co se děje.“ A Anička seděla, usmívala se a říká: „Ne, nevádí, já tak ty lidi pozoruju, co dělají.“- „Jak je můžeš pozorovat?“ Ano, už víte v této hladině, když už máte své tělo zklidněné, že se všechno odehrává správně. Už vidíte zákonitosti, protože už plavete nad hmotou. Ale k tomu, než člověk dojde, je dlouhý proces. Už se vás to nedotýká, vaše hmotná složka už nevrčí na ty druhé a na svět, ani situačně ani hmotně, tak jako to kdysi bývalo. Hlavní je vědět, že tento proces je automatický a nemáte v něm vůli člověka. Čekalo se na tuto dobu, takzvaný druhý příchod Krista, to znamená hromadné prožívání, odpadání odporů hmoty, kterou jsme si na sebe oblékli.

Už jsem vysvětlovala, jaký proces a jaký děj na sobě má hmota jednotlivých období. V období černé magie je útok, obrovský útok, snaha vládnout, kdy hmota jednotlivých těl ve Vědomí na planetě opravdu zaútočí, odstřelí druhou stranu, a tím se znásobuje rozdíl mezi zlem a dobrem. V této fázi, kdy se toto děje, lidé neumí být hodní. Oni chtějí vládnout a chtějí zdemolovat druhé. To byl dlouhý proces tady na planetě a završil se v minulém století dvěma obrovskými válkami, které byly světové. Tímto procesem se nastartoval další proces několika desítek let takzvaného navyšování dobra ve stavu bílé magie. To znamená léčitelství, zasahování, až se to v posledních dvaceti letech opět tak navršilo, že to bylo až neúnosné. Každý najednou cítil, viděl, slyšel, číchal, různé dary jste dostávali. Ano, potřebovali jste si projít veškerými zkušenostmi a ani jste nerozeznali, jak jste byli klamáni Satanem neboli hmotou, hmotnou složkou. Ten, kdo chce zasahovat, dostane vždycky dar vývojově od svého vlastního těla. Ne od Boha, od těla. Od hmotné složky, protože tato složka vyučuje a je důležitá, aby vás vyučovala, abyste pochopili, že nikdo není lepší a nikdo není horší, což bílí mágové ještě nevědí. A proto samozřejmě musí získat zkušenosti a nikdo z těch lidí, nikdo z vás, ať jste dělali, co jste dělali, nikdy neudělal nic špatného, protože jste získávali zkušenosti a nikdy jste hmotou nebyli. Vždy jste byli jenom Vědomím. Pozor, Vědomím svým, svého těla, ale i všech ostatních lidí.

Zasahovali jste jako bílí mágové, když k vám někdo přišel se svojí nemocí, kterou odmítal mít, to znamená nechtěl zaplatit své výkupné ze stavu hmoty do stavu Boha. Vidíte to, kde jsou všude odpory? Člověk, který zasahuje jakýmkoliv způsobem a chce pomáhat, chce být lepší než ti druzí, chce zachraňovat planetu, se nikdy nedobere sjednocení, protože se považuje za lepšího, když on umí to, co umí. A také považuje nemoc druhého člověka za špatnou. Jenže každý z vás si musí uvědomit, kdo je a co jste. A každý sám se potřebuje zbavit odporu hmotného těla. Vidíte, jak potom v této fázi hmota spolupracuje, když jedna strana, která se vyvyšuje, zasahuje, to samé tělo druhého člověka lehne. Pozor, všechna hmotná těla jsou vaše. Jsou NAŠE. Jsme jedna jediná bytost. V této fázi hmota nemocného člověka zareaguje tím, že nemoc odejde, bolest odezní a každá strana je spokojená s výsledkem. Ale je v pasti a v iluzi hmotného Vědomí.

Až po určitém čase, který uplyne, dostanete tolik zkušeností, že se začnete vzdávat, a tady přichází na řadu pokora a takzvaný stav Kristovství, ke kterému potřebujete dojít. To znamená, potřebujete vládnout nad hmotou. Vláda nad hmotou přichází automaticky a sama v jistém bodě vašeho života. Nemůžete nikdo zesílit vůli k tomu, abyste se tím stali. Tím byste posilovali hmotné Vědomí. Vy si musíte zkrátka počkat, vaše trpělivost je strašně důležitá. Nikdo se tam nedopracuje ani dřív ani později, než by bylo dáno vaší vůli Boha. Vždycky jste měli jenom vůli Boha. Přesto jste ho hledali, protože hmota v odporech z vás dělala zase hmotu, kterou jste si přivlastnili. Ten proces je v určité fázi vývoje tady na planetě nastaven, to znamená, že planeta, její jediné Vědomí, je připravená na to, aby jistá část populace se dopídila tohoto stavu.

A teď je důležité umět být, a dobře poslouchajte, přísný. Vždycky jsem vám vysvětlovala, že každý Kristus je přísný. Ano, on je přísný, protože ví, že nikdo z vás, z druhých lidí, není hmotou, která dělá nesmysly, která útočí, krade, lže, strhává na sebe

pozornost nebo dělá pýchu. On je Vědomím, to dělá pouze hmotná složka zcela automaticky. Každý Kristus, když už poznal, kdo je a dívá se na druhého člověka, tak ho nemůže odsoudit, nemůže si vůči němu udělat blok na svém těle. Protože ví, že on je tím samým Vědomím jako druhý člověk a hmota druhého člověka je pouze silná na jeho Vědomí. Proto ta přísnost. Ale bez odporu. Přísnost a pevnost, kdy opravdu musíte ukázat té druhé lidské hmotě, bez jakýchkoliv negativních emocí, co si smí a co si nesmí dovolit. Pokud máte různé strachy nebo různé prožitky, které by se obávaly jakoby přísností pomoci tomu druhému člověku, nezastavíte ho. Víte, bílí mágové si myslí, že nesmí být zlí nebo nesmí být přísní, protože oni sami jsou pak špatní. Tam ještě děláte takové ty chybičky v tom smyslu, že chcete být dobrými. Ale vy jste dobří, jste láskyplní, když nemáte vůči tomu člověku negativní emoce.

Já jsem se nedávno setkala s příběhem človíčka, který je velmi hodný, poslouchá mě, má doma okolo sebe dvě dušičky a bylo hodně okolo toho debatováno. Je s ním partnerka, která mě neposlouchá, a tato žena má dennodenně agresivní výpady, dělá obrovské scény. Ten muž ji miluje, nechce o ní přijít, vyučil se trpělivosti, snaží se. Nikdy zpětně nekřičí, nakonec k ní třeba přijde, obejmě ji a ona potom pláče a řekne: „Jé, ty jsi hodný.“ Ale druhý den je znovu obrovská scéna. A on už se bojí jít domů, co tam bude. Druhá dušička je jeho maminka, která mě poslouchá, ale vždycky, když nastoupíte do procesu poslouchání tohoto infa, tak si Ego ještě s vámi dělá, co chce, protože potřebujete ještě zjistit svoje praxe. A pokud k tomu dochází, kolikrát jakoby zaškobrtnete, ale nepovažujte to za nic špatného. Vy máte nastavený celý proces pochopení, máte ho nastavený v myšlenkách, které považujete za sebe, v nápadech. Všechno, co vás napadne, je vám tam předloženo, potřebujete prohlédnout jako past hmoty nebo pomoc Nadjá. A tato paní, kterou její syn obrovsky miluje, udělal by pro ni cokoli, nedělá nic. Její Ego ji obalamutilo tím, že když je všechno dobré, ona nemusí nic dělat. A přestože je zdravá, tak si už dnes nedojde pomalu ani na záchod ani třeba nakoupit. Takové věci nakládá na toho chlapce.

A teď pozor, potřebujete prohlédnout. Všichni tři jsou jedno jediné Vědomí, které vyučuje jeden druhého. Jste jeden jediný Bůh, všichni tři dohromady. Kdybych byla tím chlapcem, který je tedy ještě slabý, já už bych byla silná, tak bych mamince řekla: „Podívej se, mami, já tě mám hrozně ráda, všechno pro tebe udělám, ale protože jsi schopná, jsi zdravá, já tě ničím mojí pomocí. Chci vidět nějakou tvoji spolupráci, a pokud spolupráce nebude, já ti zkrátka pomáhat nebudu, protože ti tím ubližuji. Ty se potřebuješ hýbat a musíš nějaké věci dělat sama, protože potřebuješ být samostatná. Já zase chodím do práce.“ Víte, takový člověk by zatížil toho druhého, až by ho umořil. U té partnerky je to ještě horší v tomto smyslu. Jako její muž, schopný a ve stavu Krista, bych řekla: „Hele, podívej, miluji tě, chci být s tebou, mně nevadí tvoje scény, ale vidím, že já vadím tobě, jinak by ses ke mně tak nechovala. Protože ti moje přítomnost nedělá dobře, budu uvažovat o tom, že tě opustím.“ Vy potřebujete zatřást s tou druhou složkou bez negativní emoce, je to ta největší láska, jakou si můžete umět představit, neboť nepřicházíte o to Vědomí v druhém člověku. Jenže tento muž to ještě neumí. On to odmítl a odmítá to, protože se bojí, že přijde o svoji ženu. Ten proces se bude vyvíjet tímto způsobem. Dobře poslouchajte. Protože Vědomí si smluvilo tento proces výuky, bude přibývat zátěží. On se bude pořád víc bát chodit domů, ona bude přitvrzovat, a

stejně to nakonec zřejmě dopadne rozchodem, protože rozdíl v těch útocích bude obrovský. Později se bude stav opakovat v následném vztahu, protože nedošlo k doučení kýženého cíle, který se měl naučit ten člověk. To znamená být přísný, být Kristus na své slabé Vědomí v druhém člověku.

Nebojte se, tento stav je také dočasný. Vyprávěla jsem vám, jak se vlastně měnily pozice. Pokorný člověk kouká na druhého a ví, že musí pochopit. On musí pochopit. Nikdo za toho druhého nepochopí. A pokud jste učiteli, musíte umět udělat i to. A nebojte se, to nebude zapotřebí za nějakých deset, dvacet let. Dožije v časoprostorové křivce hmotná složka odporových věcí ve vás i v druhých. Někteří z nich odloží svá těla. Ale ti, kteří pochopí (a to Vědomí bude narůstat a rozrůstat se), ti se budou spojovat v jedno jediné Já jsem. A ti už na sebe potom nemusí vyvíjet takové přísné postoje a věci, které se zde odehrávají, protože se už k sobě budou chovat opravdu takzvaně v jednotě. Každý jedinec bude koukat na druhého jako sám na sebe. Planeta se ve Vědomí scelí. To je planeta 5D, tento postoj. Teď jsem vám vlastně v kostce vysvětlila, co se tady nyní odehrává, ještě odehrávat bude a pustím se do vašich otázek.

Jak je to se sny? Kdy pracuje naše nevědomí, proč se zdají škaredé sny, potažmo noční můry? Může se Ego-d'ábel projevit a útočit tady?

Ano, může, ale může to být i vaše Nadjá. Pamatujte si: vy jste Bůh, vy jste Vědomí, které si na sebe obléklo planetu neboli hmotnou složku. A dříve jsme byli hodně rozdělení. Špatné sny třeba v minulosti mívali lidé, kteří se pohybovali v dosti odporových složkách, a v minulém století toho tady bylo hodně. Vezměte si, kolik „zla“ se tady objevovalo. Fašismus, komunismus, různé diktatury, válečné stavy, útoky na židovský národ... To jsou všechno skutečně obrovské věci, které tady byly předloženy. Ty děje se děly, abychom se my jako Vědomí učili.

Už jsem vám vysvětlovala, když odložíte své hmotné tělo, tak se dostáváte do stavu bez hmoty, ale je to takzvané vězení. Nikdy jste neopustili tuto planetu. To nejde. Vy vlastně zůstáváte a dole jsou ty samé vrstvy, ale jakoby v tom podvědomí, to znamená vyvíjející se mezistav mezi hmotou a duchem. Vždy jste byli ucelených Bohem, ale duše ví jenom půlku. Duše je totiž stav, který jede od hmotné složky směrem k tomu Božství, k tomu pochopení, že není dušičkou, ale celým Duchem. To pochopení musí vždy nastat teprve v tom oblečeném kabátku, až se narodíte. Když duše opouští v tomto stavu 3D, to znamená v nepochopení ještě stoprocentních zkušeností, tak se navrácí ve stavu, kdy ví, že je všechno v pořádku a vždy bylo, ale pro to své pochopení si musí přijít až do stoprocentního pobytu tady, jakoby na hmotné rovině. Tehdy pochopí. A v této chvíli, kdy se vám zdají v té časoprostorové křivce sny, jsou různé stavy podle toho, jak spolupracuje Ego s Nadjá, kdy potřebujete pochopit systém zlo-dobro. V této době je to dost extrémní, protože planeta, hmota, vaše matka, což je synonymum pro Ego neboli Satana, vás vyučuje. Není čeho se bát, je to jenom učitelování, kde musíte prohlédnout v této fázi s oblečeným kabátkem, co pravda je a co není. To si vás někdy zkouší.

To znamená, že krásné nebo i špatné sny nehodnoťte jako hezké nebo špatné. Ne, sen je sen. Záleží na tom, jak se k němu postavíte po probuzení. Doporučuji vám nebát se.

Ego by využívalo jakéhokoliv vašeho strachu k tomu, aby vás svázalo. Abyste se vyděsili. Strach je odpor, to je odmítnutí. Jakýkoliv odpor by si vás podával neustále dál. Není čeho se bát. Jste tu vlastně jediní a vy to nevíte, že jste všechno. Do té chvíle, dokud se budete bát. Naopak byli lidé, kteří popisovali nádherné sny, a třeba i ve formě, kdy potkali mě a něco jsem jim povídala. Ale pozor, někdy to bylo tak na hraně a bylo vidět, že se za mě obléklo jejich Ego. Nerozdělujte ani v tom snu dobro a zlo. Jde o postoj, když se vzbudíte, abyste si to nevlekli sebou. U vás samozřejmě bude i problém ten, když třeba vaše děti se budou bát. Když visíte na dětech, tak jste prozkoušeni. Uvědomte si, pokud se budete bát o dítě, tak toho hmotná složka využije, protože vaše dítě je vaší vlastní hmotou i Vědomím. Tady jste vyučováni. Veškeré odpory, které byste k čemukoliv měli, nastavují prodloužení tohoto stavu učení, a s tím se počítá. Takže přijmout fakt všechno. Doporučuji, nedloubejte do toho, protože zdánlivě se třeba zdá někomu sen krásný a bude tam možná opravdu převlečený Satan, bude se vydávat za někoho, koho byste si vážili, bude se vás snažit jakoby natáhnout.

Já jsem kdysi zažila sen, to už byl můj tatínek mrtvý asi 7 let. Spala jsem odpoledne po obědě v pokojíku, čekala jsem na děti a najednou se rozjely zatahovací dveře, které mám mezi kuchyní a pokojíčkem a přišel můj tatínek a sednul si na hranu té postele. Já říkám: „Tati, co tu děláš?“ Říká: „Pojď, já ti něco ukážu. Já ti ukážu, co bude.“ V tu ránu mně bylo jasné, že jsem lákaná. Říkám: „Tati, ale já nepotřebuji vědět, co bude. Mně se můj život líbí takový, jaký je, a cokoliv se tam bude odehrávat, vím, že jsem si zvolila. Vždyť je to můj osud.“ - „Tak ty to nechceš vědět?“ A to už jsem viděla, jak se ty oči blýskaly. Říkám: „Ne. Ne, já to vědět nechci.“ A v tu ránu prsknul a zmizel. Ano, bylo to Ego, které se snažilo nalákat mě jako Vědomí na nějaký špek. Tam bylo jasné, že jsem možná ještě vyhlížela, to byly ty první roky, kdy jsme na sebe s mým mužem čekali. Už mnoho let nečekáme, už jsme se stabilizovali. Proto i ten osud, který mám, je takový, jaký je.

Tak se, prosím vás, nenechte rozhodit žádným snem. Je to zbytečné. Tady spolupracují vždy obě složky, protože my jsme se ponořili ve 3D. Vždy jste byli čirým bytím a čirou blažeností, světlem, pohodou, nádherným Božstvím, stavem bytí. Když jste se obalili hmotou, byli jste vyhnáni z ráje, a pozor, vy se zase jednou do toho ráje vrátíte, ale plní a vědomí. Tu zkušenost, ten průchod, to jsme dostali jako dar sami od sebe. Je to naše vůle. Později pochopíte, že i Vědomí všech ostatních planet je vaše. A mnohem vyšších složek, ale to máme ještě moc hezkou a dlouhou cestu před námi. Vezměte si, kdyby se tady nic neodehrávalo... A ty nejhorší věci máte za sebou. Ve vyšších stavech nad hladinou hmoty, to znamená nad hladinou 666, je třetí oko otevřené, šestá čakra ve trojnosti, tam už odpory mít nebudete. Budete sjednoceným Božstvím.

Milá Ivanko, prosím vás, jak se postavit k tomu, když někdo blízký, konkrétně sestra, má dluhy? Automaty, drogy, alkohol a rodiče za ní neustále platí velké částky. Tahají ji ze všech situací. Postupem času jsou odpory u mě stále menší a menší, nicméně i tak to není vždy jednoduché. Protože vás poslouchám, a také postupem let, mnoho věcí zapadlo. Člověk přirozeně vnímá jinak, přesto tuto otázku pokládám a tuším, že

téma závislosti a usilovné pomoci druhým, strach o ně, je celkově dost aktuální. Děkuji vám a děkuji, že jste.

Ano, já jsem vám to vlastně v úvodu už přednesla, i když to bylo v jiném příběhu, a to bude souviset. Každá hmotná složka má děj procesu nastavený, vy i vaše sestra i všichni, co se okolo pohybují, a jste ucelené Vědomí s vašimi rodiči. Je jasné, že vaše vědomí Boha si každé vybralo tento post podle toho, v jaké úrovni vývoje jste. Tady je nasnadě závislost, pesimismus, hmotná složka vaší sestry se obrovsky nabízí, protože chce vše. Proto hraje, chce získat peníze, pesimismus ji strhává do drog, do těchto závislostí. A teď tam jsou rodiče, kteří se pohybují ve snaze jí pomoci. Ale pozor, vy moc dobře víte, že jí ubližují. Protože když za ni platí dluhy a všechny věci, ten člověk stejně nepřestane. A brzdí se dopad toho dna. Já vím, že je hodně dramatické nechat někoho jakoby padnout. Ale vy ho nemusíte nechat padnout úplně. Za prvé ji nebudu odsuzovat nitrem, ale nastavím jí pravidla, o kterých budu vědět, že jí alespoň trochu pomohou. Peníze jí nedám, dám jí najíst, vyperu prádlo, pomůžu jí jakkoliv jinak, ale nedám jí ani korunu. Víte, vy potřebujete sami se přiznat ke svým věcem, které jste kdy neudělali nebo udělali, a sami krok za krokem je začít napravovat, protože pokud to nedopadne v tomto životě u vaší sestry, bude to pokračovat.

Vy tam přihlížíte při odchodu do pokory, abyste viděla tyto děje. Že to zachraňování, obětování se rodičů, není vlastně dobré. Zase jim rozumíte, ano, už jste si prošla touto vývojovou fází. Vždy pokračujete a posunujete se ve skupinách. To znamená, že stejné Vědomí si hraje vlastní role, které souvisí a vyvíjejí se. Tady už vidíte tu marnost, ale rozumíte svým rodičům, protože oni si ještě neprošli touto zkušeností. Ale pozor, všichni si vlastně vyhovujete. Vaše sestra se potřebuje najít, a to je hodně těžké, když se nepostaví sama na vlastní nohy, aby sama zúčtovala. Je hodně těžké ve vývoji pro člověka, aby se přiznal ke svým vlastním chybám, a když to jednou udělá, tak se mu strašně uleví. Zjistí, že se mu obrovsky ulevilo. To není těžké se přiznat k tomu, že jsem něco provedl. A mám i vůli k tomu, abych to napravil. Protože vše, k čemu vás naláká hmotná složka, vše ten člověk bude muset zaplatit. Když to za něj platí druhí, on znovu nabírá ten objem, protože si musí znovu prodloužit celý objem splácení. U těch rodičů je to planá záchrana, ale přestavte si, kdyby přestali platit a dávali jí jenom ty věci, které jsou nutné k tomu, aby žila. Tehdy by dříve dopadla na dno. Je to takové umělé zpomalování dopadu na dno. Jenže jenom ode dna se můžete odrazit.

Já jsem nedávno viděla nádherný dokument o paní Tereze Pergnerové. A vyprávěla neskutečnou věc. De facto to rezonovalo s tím, co já vám povídám, a tam bylo nádherně vidět ten prožitek. Říkala, že její maminka se starala o jejího chlapce, když byla na drogách. Ona vždycky měla nějakou vůli k tomu žít s nimi, potom zase odcházela. A říkala: „Nikdy jsem neměla sílu zdržet se tam déle. I když jsem tisíckrát chtěla. Ale jednou jsem přišla domů a ta moje maminka řekla něco, co se mnou obrovsky zatřásl. Řekla mi: „Víš, nevracej se už. Já se na tebe nezlobím, já tě mám ráda, ale už nemám tu sílu to unést. Já ti toho chlapce vychovám, ale ty, prosím tě, odejdi a už se nevracej. Vždycky se ve mně všechno vzbouří a znovu to prožívám.“ A ona řekla: „To mě zachránilo. Já jsem si vlastně uvědomila, jak mi teď ta máma pomohla. A já jsem o ně stála, já jsem je milovala. V tu ránu jsem se zapsala na léčení a od té doby jsem čistá.“

Ano, tam bylo zapotřebí, aby ta maminka byla bez stavu odporu nad vším. Že je to špatné, žádná kritika situace, vztahovka, ne, ne, ne. „Už nemůžu, prosím tě, já už nemůžu, nezlobím se na tebe.“ To je pokora. „Ale žij si svůj vlastní život, který my už neuvidíme. Já ho vychovám a budeme o tobě mluvit hezky, budeme tě milovat. To všem pomůže.“ Dopadlo to tak, že se z toho Tereza dostala, ale maminka za pár let zemřela na rakovinu. Děloha je spojena s dětmi nebo s partnery. A tam nebyl stav, že by nenáviděla tu holčinu, ale nenáviděla tu situaci, která jí to dítě demoluje. Ty dopady pak přicházejí postupně. Vývojem se k vám dostávají a sklízíte si všechno. Dnes ta Tereza říkala, že své mamince děkuje za to, jakou byla obrovskou láskou, jakým byla pilířem a sloupem k tomu, aby jí pomohla pochopit, oč jde.

Prosím vás, pomůžete jenom pokorou, a zapomeňte na to, že tomu člověku ubližujete, když mu nedáte to, co chce. Vždycky chce Ego. To by chtěl každý se bez úsilí zbavit nějaké závislosti nebo nějakých svých nedostatků. Věřte mi, je obrovsky úlevné, když se smíříte s čímkoliv, co se kolem vás v té rodině děje. Ať je to jakkoliv obtížné. A to je pomoc pro všechny.

Milá Ivanko, jsem ráda, že se naše cesty střetly. Dlouho se zabývám tai chi. Cvičím i studuji vše dostupné. Tai chi mě přivedlo k čínskému snění čchi kung, umění čchi kung neboli ovládání čchi prány, životní energie. Cvičím si pro sebe, nikdy jsem na nikoho nic nepřikládala. Jen jednou před mnoha lety jsem přiložila ruce na manžela a dva dny jsem se z toho vzpamatovávala. Ano, velká pecka. Už nikdy více. Je to berlička? Neabsolvovala jsem žádné zasvěcení reiki, nic, jen samouk.

Výborně, je důležité, že to děláte ráda. Víte, všechny tyto tanečky a cvičení, které existují, jsou vlastně něco jako jóga. To je něco podobného. Vždy se zabýváte tím, že potřebujete dostat tělo do klidu. Ať budete tančit nebo cvičit jógu. I lidé, kteří se budou ještě pohybovat ve složce 3D, v běžném životě budou mít třeba nějaké odpory, to je jedno, bude jim chybět pochopení k něčemu, nechtějí něco přijmout, když si zajdou třeba na jógu, tam vlastně při tom cvičení pozorují své tělo, což jim zminimalizuje program v DNA myšlenek. Pozor, ale i to, že budou chodit cvičit, ať jógu nebo něco jiného, mají nastaveno ve svém osudu. Aby alespoň zahlédli chvíle úlevy. Protože když jede myšlenková složka, je to strašně dramatické pro vás pro všechny. A věřte mi, ti druzí jsou v obrovské pasti, jsou vězni svého těla. A bude ještě třeba dlouho trvat, než si uvědomí, kdo vlastně jsou. Ale i vy jste těmito stavy prošli, kdysi jste je žili a byly vám potřebné, i pro ně jsou dnes potřebné. Je velmi důležité, abyste opravdu nezasahovali, jenom jim předváděli, že klid a mír lze žít. Už to je hrozně důležité. Jejich Ego to bude třeba považovat za lhovost. Tam si různě zasadí to přídavné jméno podle svého nepochopení. Ale on si někdy ten člověk vzpomene. Třeba jednou dvakrát za život. Obrovsky vám to pomůže.

Já jsem teď zažila nádherný příběh s jedním chlapcem, který mi napsal. Je báječný, ten kluk. Dokonce jsem viděla i fotografii, je to taková krásná tvář. Vyprávěl mi krásný příběh, říkal: „Ivanko, poslouchám vás několik let a už jsem se naučil tak i mluvit s lidmi v běžném životě, protože kolem mě se objevuje obrovské množství dramatických

životních příběhů. Nevím, co se stalo, lidé začali ke mně přicházet na radu. A vždycky, když jsem jim poradil ve smyslu toho, co tady říkáte, jim se ulevilo. Jenže pak se začaly dít věci a vím proč se děly. Byl jsem hodně prozkoušený, zřejmě proto, abych si to nebral jako pýchu. To jsem, myslím, zřejmě ustál. Začalo se totiž dít to, že mi začali volat ve dvě v noci.“ Pozor, to Ego volá o pomoc, ten člověk, když trpí. Vy jste vlastně pod obrovským tlakem, když něco řešíte, a najednou potkáte člověka, který vám s úsměvem řekne, jak to udělat. A když to tedy uděláte, všechno se uklidní. Lidé si ověřují tyto věci. „Já jsem si na noc nikdy nemusel vypínat telefon a teď musím. Dochází mi, co jste všechno vlastně musela absolvovat. A já jsem, myslím, tu pýchu ustál. Co se to tedy děje?“ Já říkám: „Klídek, to je super!“ A už jsem o tom dneska mluvila na začátku, Vědomí planety je čisté, osvobozené a začíná samo zvětšovat svůj objem. To znamená, že je jedno, jestli někdo poslouchá nebo se mu má jenom ulevit v nějaké fázi a má přijít k někomu, kdo mu předvede tyto věci. On toho třeba využije jenom krátce, ale možná si na to vzpomene. Jsou různé varianty, které v tom životě, ve svém osudu, ten člověk má mít.

To je také dobrá věc, tai tchi. Já jsem to viděla v Králíkách, sama jsem to nikdy necvičila, cvičila jsem jógu. Můžete chodit běhat, to je také dobré. Můžete cvičit, cokoliv si vyberete. Hlavně, že se vám to bude líbit. Hlavně nepřikládejte na někoho vědomě ruce. To bylo úžasné, co jste zažila, buďte ráda, že to bylo jenom jednou. Jsou lidé, kteří si to potřebují vyzkoušet. A já to mám ráda. Nemám ráda, když je člověk slepý a věří jen tak. Tím jste si už v minulost také prošli. Mám ráda, když něco řeknu a lidé pak řeknou, že mě neposlechli a šli si to ověřit, a pak pochopili, že ta pravda tam byla. Ano, výborně, vaše zkušenosti vám nikdo nikdy nesebere. Takže nebojte se, není to berlička a tančete si jako víla. Hlavně buďte přítom fakt spokojená.

Teď jsem se setkala i s lékaři, kteří doporučují automasáž. Za první onkolog na mamografii říká, stačí si namasírovat prs a vdané ženy nemají nálezy. Děkuju.

Na to máte mít domácího maséra. Ono se říká, že muž formuje svoji ženu. Když se máte rádi, to je nejlepší. Moje maminka strašně ráda kouká každý pátek na 13. komnatu, díváte se na to možná taky. Tam jsou zajímavé příběhy. Jak ta planeta letí, oni si toho všímají samozřejmě lékaři i běžní lidé. Minulý týden tam byl Baláž a mluvila onkoložka, která ho léčila. On říkal, že měl úžasnou rodinu, krásnou rodinu, rodiče se milovali, ale od jisté doby, já nevím od kolika let (sedmi, osmi a ukazoval tam i fotografii), najednou se maminka koukala jiným směrem, tatínek taky, už to nebylo ono. A když mu bylo devět let, rodiče zkrátka ty děti postavili před hotovou věc, že se rozcházejí. Sestra byla malinká, o té rozhodl soud, a jemu, jako devítiletému chlapci, dali vybrat a on řekl: „To bylo to nejhorší, co mě mohlo potkat. Já jsem před sebou měl strašný úkol, protože jsem věděl, že se musím rozhodnout pro jednoho nebo pro druhého. Já jsem rodiče miloval oba a najednou jsem měl obrovský strach, že vlastně raním toho druhého, a východisko nebylo žádné. Musel jsem se rozhodnout. Pak jsem se samozřejmě rozhodl a zůstal s otcem, on mě učil stepu. A maminka odcházela do jiné rodiny, tak jsem věděl, že sama nebude.“ Ona měla sestru, proto zůstal s tím tatínkem. Ale za pár let začaly bolesti v tříslích a on říkal, že přežil, protože měl radost ze života.

Ten člověk se skutečně těší ze svého života, ať tam probíhalo cokoliv. On je velmi nadaný, jsou nad ním múzy. Vytvořil asi 120 scénářů pro muzikály a ještě tančil. Opravdu ten život má rád. To dělá člověk, který se těší ze života. A říkal, že na onkologickém pokoji jich bylo osm a on jediný z těch lidí přežil. Je tady dodneška. Měl to v sedmnácti, dnes je mu snad okolo čtyřiceti. A tam pak mluvila krásně ta paní doktorka onkoložka a řekla, že se přiklání k tomu, že to bylo jediné místo, kde to mohlo vzniknout. Vidíte, lékaři už uvažují o tom, že psychická stránka člověka je nejdůležitější. Ano, protože jsme Vědomí. Opravdu tady velkým odporem k této situaci, úplnou záští k tomu, že se mám rozhodnout, vznikl zárodek pro platbu, která musela být splacena. Ale ten člověk to dokázal a dokázal to dobře. Měl podporu ve své spokojenosti. Je jedno, co budete platit, platte to rádi. Stylem, kdy nebudete nechávat druhé lidi zasahovat do vaší karmy. Ale nebojte se, vy jste nikdy hmotnou složkou nebyli, byli jste vždycky Vědomím. A pokud dokážete být spokojení i v tomto stavu, máte největší šanci, že ta hmota se uzdraví, protože vy ji naplníte svým Božstvím. Vždycky ta pokora vás zachrání.

Nedávno jsme měli druhé setkání na statku a tam se někdo ptal na karmickou nemoc. Ano, to je třetí složka z nemocí, jak to vlastně pokračuje. Když budete mít karmickou nemoc, tu jste si na sebe naložili sami. Dejme tomu, abyste se měli rádi, někdo si naloží na celý život něco. Když budete mít člověka v odporech, že to má, ten bude zdemolovaný těmi následnými odpory, které jsou ještě na vrchu té karmické nemoci, a ty ho úplně udolají. A když ta samá nemoc postihne člověka, který to dokáže ustát, časoprostorovou křivkou se může dožít stavu, kdy bude jednou i vyléčen, protože medicína na to přijde. Ale nezaneřádí si tělo tím vším, co by tam uzavřel v dalších vrstvách, ve svých čakerních systémech. A to je důležité vědět. Vy tu šanci vždycky máte, protože nejste hmota. Takže masírujte.

Jsem lékař zabývající se reflexní terapií, nemám ani jednu migrénu. Naučil jsem se reflexní terapii, jak si pomoci.

Ano, začnete objevovat spoustu věcí. Jakmile budete pokorní, pamatujte si, vaše Božství vás navede, co udělat. Co si vzít, co si nevtít, co vám chybí. Vyprávěla jsem, jak mi vlastně Nadjá (neboli já sama) mému tělu přišlo říct, že mně chybí vápník, hořčík, zinek i jiné věci. Nebo vám to někdo pošle, přinese vám to. Musí všechno proběhnout. Pozor, může vám přinést i něco, co vám rozjede platbu. Já jsem vyprávěla před lety, že po sedmnácti letech od rozvodu jsem v noci měla zážitek, kdy mi Nadjá sdělilo, že teď budu platit. Říkám: „No jo, když musím platit, tak budu platit.“ Za dva dny přišla kamarádka, přinesla takovou jarní kytičku, to bylo v březnu, a vedle postavila čaj, nějaký ayurvedský s pepřem. Já tyto čaje miluji. Do toho se dává ještě trošku mléka. Jsou jiné, takové orientální. Jakmile odešla, postavila jsem se před tu krabičku a slyším, jak Nadjá tomu tělu říká: „Když platit, tak platit.“ Udělala jsem si první čaj. Šla jsem za babičkou a do hodiny jsem cítila, jak mě začíná strašně bolet noha. Ale strašně. Já jsem se kroutila v tom křesle a pak říkám: „Mami, já si jdu lehnout.“ Tři a půl dne to trvalo, bylo to strašný. Já jsem věděla, že zaplatit musím.

I to Nadjá vás provádí takovým směrem, kdy vám řeknou: „Vy smíte.“ Jenže my jsme věděli, že nesmíme. Přesto ten můj muž by býval tenkrát řekl, že mi pomůže. Já říkám: „Ne, ne, ty na mě nesmíš sahat. Já budu vědět kdy. Až si to všechno splatím, možná nějaký zbytek mi bude odpuštěný, ale musím si to zaplatit sama.“ Já jsem tenkrát chodila snad pětkrát denně pro otisky. Vždycky někdo zavolal, nějaká ordinace, a to se musí do půl hodiny odlít. Přijdu, odleju, a zase. To bylo jak na potvoru, znáte to. Ale pozor, je to správně. To je furt lepší, když něco děláte, než když doma skučíte nebo ležíte a držíte se za nohu. Já jsem měla takový široký baloňák, chodila jsem jak padlý anděl pětkrát na polikliniku a zpátky. V noci to bylo nejhorší. Já jsem měla nohu opřenou o zeď, pak svěšenou z postele, nic nezabíralo. Studené, teplé, nic. Šílené. A tenkrát jsem ještě mluvila i s Amálkou. Navštívila jsem ji a říkám: „Chci se jenom něco zeptat. Já se vidím od pasu dolů černá jak čert.“ Ona: „Jo, jsi od pasu dolů černá jak čert. A od pasu nahoru jsi bílá jak anděl.“ Říkám: „Tak jo, to je dobře. Jen jsem si to šla ověřit.“ A pak za tři dny můj muž volal a já říkám: „Tak už smíš.“ A během jednoho mávnutí vše bylo pryč. My jsme nepodlehli tomu jakoby Nadjá, které vám řekne: „Smíte.“

Už pak budete vědět, co je pro vás dobré a co ne. A nezajedete do bílé magie ani náhodou. Víte, že byste si přitížili. Ze stavu hmoty, který jste si převzali svými odpory, se musíte vykoupit nemocí. Musíte zaplatit do posledního haléře. Na to nikdy nezapomeňte. Smíte se léčit běžně, v nemocnici, i to je normální. Lékaři nezasahují do karmy. Vidíte, jaký je to úžasný návrat do vod, které jste kdysi opustili s touhou po tom zasahovat a vyléčit něco zázračně. Byly mi předvedeny i obrovské zázraky a já vám vysvětlím, proč to jde nebo nejde. Nedávno mi jedna paní napsala: „Tak podle vás byl Kristus bílý mág?“ Ne, Kristus nebyl bílý mág, ale směl vám předvést zázraky, abyste byli připravováni na tuto dobu. A dejte si dobrý pozor, co teď řeknu, hlavně se musely zázraky ukázat, protože lidské Ego toužilo po tom, být také takovým. Na tu událost by se jinak zapomnělo.

Mně se odehrál příběh, který byl velmi důležitý, kdy mi několikrát spadla zubní dlahy po jedenácti letech, předtím nikdy nespada. A opravdu přišlo shůry Nadjá, sáhlo mi na ústa a zuby do dneška mám bez dlahy a jsou pevné. A bylo mi řečeno, že to vždycky jde. Vždy jde udělat velkolepý zázrak, ale je to obrovský výdej jediného Boha a oslabuje ostatní. Všichni jsme my a jsme jediné Vědomí. To znamená, že v tomto stavu Božství na 3D planetě, když se stane takový obrovský zázrak, jste oslabeni všichni jistým způsobem, což vůbec nevnímáte. A bylo mi řečeno, že to nebude potom nikdy zapotřebí, že vždy nám bude v pravý čas dodáno i v tom běžném životě, ale musíme si počkat. Teď jsem říkala, pokud někdo bude mít nemoc a bude pokorný, tak se dožije v časoprostorové křivce svého opravení, protože vy nejste hmotná složka, to je domeček, ve kterém bydlíte.

Tenkrát, když mi spadla ta dlahy, tak mi mezi dvojkou a trojkou zůstala asi milimetrová mezírka, což bylo dost vidět. Já jsem to neřešila, ale najednou za dva roky vstanu, jdu si vyčistit zuby, stojím před zrcadlem, vycenila jsem na sebe zuby, abych viděla, jak je mám vyčištěné, a najednou jsem si všimla té mezery a říkám: „No, to jste taky mohli udělat trošku jinak.“ Vždycky jsem měla práce až do noci a ten den nepřišla ani jedna

práce. A najednou mi v pět hodin volá Ivanka Zajíců, to je moje kamarádka, zubařka, ke které chodím: „Hele, nepůjdeš na pizzu?“ Říkám: „Normálně bych nemohla, to je divný, zrovna voláš vhod, mám čas. Tak jo, přijed' pro mě.“ Ona přijela, odvezla mě na pizzu, krásně jsme si popovídaly. My jsme si nikdy nepovídaly o tom, co je v laborce nebo se zuby. Vždycky to byly naše příhody s přáteli nebo co jsme řešily v rodinách. A když mě vezla domů, zatáčely jsme do Denisovy ulice, najednou se její hlava otočila, já jsem viděla ty oči, jak na mě kouká Nadjá a ona s úsměvem říká: „Teď jsou tak úžasné materiály! U mě byla maminka s klukem, on měl úplně otočené obráceně trojky, labiální ploškou dovnitř a patrovou ven, a já jsem mu tak domodelovala zuby, že je dneska jak filmový herec. I mezery zmizely, všechno.“ Já věděla, kdo na mě mluví, tak jsem řekla: „Hele...“ a ukazují na tu škvíru a ona: „Přijď zítra v jednu.“ Když se nade mnou skláněla, nad tím křeslem, tak jsem viděla ty oči. A tam vám to dojde. Zapomeňte na zázraky. Ty se budou dít vám, budou vaše, vy je uvidíte. Ti ostatní, kteří ještě po nich touží a chtěli by je ještě sami dělat a vytvářet, ti se budou ještě hodně dlouho plácet v těchto stavech, aby si je dohledali, a ještě toho mají hodně vyzkoušet.

Milá Ivanko, v jedné přednášce jsem zaslechla, že se objeví léky na těžké nemoci. Jak to je s tím, když člověk nepřehodnotí své postoje? Emoce mu zůstanou?

Pamatujte si: ve vašem vývoji se počítá úplně se vším. Nedávno mi psali lidi, jak je to s tím, že některá karma přijde za patnáct let a některá za tři hodiny. Ten děj je celý připravený a počítá se i s tím, že tento odpor v tomto roce bude zaplacen tehdy, protože to vyhovuje i skupině lidí okolo vás. Dejme tomu, že budete odporovat nějaké situaci ve svém životě. Vždycky na každém tom dění něco pochopíte, něco umenšíte. Pak přijde platba. Dřív jste nebyli schopni ty platby nijak identifikovat. To jste se pohybovali bez informací těžce ve 3D, a když jste něco vyřešili, pak jste řešili ještě mnoho dalších věcí na jiných čakrách, tak jste si souvislosti neuvědomovali. To si můžete prohlédnout až od jistého stavu. Ale hlavně si pamatujte, že když na vás budu mluvit a bude vás obrovské množství, každý z vás uslyší něco jiného, co Adamcová říká. Podle toho, co zapadá do toho vašeho systému, kdy vycházíte informačně ven. A to je pro vás to, pro co jste si přišli. A tak to má každý člověk v životě, i ten, který zatím nikdy tohle neposlechne. On to poslechnout nemá, on má slyšet jiné věci. Proto je to správné. Tady je důležité vědět, že vůle člověka znamená, že byste se báli, že o něco přijdete, že jste něco prošvihli. Tak to není. Všechno jede přesně tak, jak to potřebujete prožívat. Pokud ten strach v člověku zůstává, tehdy je ještě 3D, protože on si myslí, že má vůli člověka a může něco ovlivnit. Naopak. Vy můžete vše ovlivnit pouze svým Božstvím neboli projevenou pokorou. A je v plánu i to, že už negativní emoce odpadnou. A pamatujte si, umírají ve 3D v hmotném těle pouze negativní emoce. Pozitivní vám zůstávají.

Mně se teď stalo, že na statku byla paní, bylo jí tam strašně dobře a až odjeli všichni lidi, psala: „Ivanko, já jsem životní optimista, furt se směju, je mi dobře, i když jsem byla hodně, hodně prozkoušená. Já jsem tam přivedla i svou kamarádku. Já jsem zažívala nádherné stavy, protože tam bylo tolik pohodových lidí.“ Když k nám přijedete, najdete tam všechny lidi, kteří neruší. Už jdou do pokory, tak tam je strašně fajn, báječná atmosféra. A všichni mají své dotazy, povídáme si o tom, vysvětlujeme si to,

vyprávíte své příběhy, což uvolňuje váš čakerní systém, to pochopení, kdy vám dojde, co a jak bylo. Pak se všechno uvolní a rozjede se to, tam necháte potom takové to uhlí, to spadne celý důl z vás a odjedete si. Ona říká: „Bylo mi tam dobře, lidi byli úžasní, ale já jsem najednou měla pořád slzy v očích. A ta moje kamarádka furt na mě koukala a říkala: „Co ti je, proč brečíš?“ Co se to dělo?“ Ale jí bylo dobře, viděla, že ti lidé jsou krásní. Já jsem jí říkala: „To bylo dojetí.“ A teď pozor, když máte malé info, budete svoje slzy považovat za odpor. Omyl. Dojetí je souhlasná emoce. To si řvete třeba tři hodiny, vzlykejte si dojetím, jak chcete. To není vůbec na překážku. Negativní odporující emoce, kdy chcete něco jiného, než se děje, odpadá automaticky a vždycky se to zmenšuje i po těch platbách. Vy uděláte blok (tělo udělá blokaci, vy to přijmete), a tím jste hmotou. Uběhne nějaký čas, a protože jste v té situaci neprošli úplně bez odporu, tak je jasné, že v tom osudu (to už je nastavené, ten váš vývoj) se bude opakovat nějaká další obtížná situace. A tou už projdete trošku líp. A potom, když projdete líp, ten rozdíl se zaplatí. Tak se to umenšuje. Záleží na vás, jak budete pokračovat.

Milá Ivanko, prosím o radu. Mám ročního vnuka a má atopický ekzém. Můžete mu pomoci? Dcera má také problémy s kůží a mně teď v zimě svědí kůže také, mám ji hodně suchou. Děkuji, Magda

Kůže je vždycky první čakra. Většinou to mají lidé, kteří potřebují zatížit v tom smyslu vývojově, aby byli odolní směrem k sobě. Tam většinou bývá stav, že se nemáte za něco rádi, považujete se v něčem za špatné. To oslabuje první čakru a ta symbolizuje nohy, spodek pánevní a kůži. Tudy se oddělujete od druhých. Většinou to skutečně bývá v rodině a pokračuje to, protože to potřebujete ustát. A tady je důležité, aby to ustála matka toho dítěte. I ona to samozřejmě má, tady se potřebujete vynořovat. Ano, беру své dítě takové, jaké je, ale i sama sebe. Tím se bude otevírat první čakra a máte mechanicky dělat všechno potřebné. Na tyto věci se přijde.

Nyní je velice obtížná doba pro přerod do 5D planety. Moc dobře víte, že najednou jsou obrovské reakce na stravu, kterou jste jedli celý život. Třeba je vám padesát, šedesát, sedmdesát, jedli jste to celý život a najednou to jíst nemůžete. Pozor, nemusí to být vůbec z pozice bloku na čakře. Zkrátka se planeta bude jinak žít, jinak stravovat. A každý z vás to máte v sobě. Když půjdete na krevní vyšetření, zjistíte, co vaše tělo přijímá a co odmítá. Bude to mnohem detailnější a může to mít i souvislost s kůží. Matka, která má ročního chlapce, a ještě kdyby kojila, tak si potřebuje dát pozor na reakce při jídle. Potřebujete si zapisovat, co jíte. Také máte reakci ze stresu. Stres podporuje chemii těla v tom smyslu, že vytváří potom reakce na tyto věci. Udržovat optimismus, kontrolovat stravu, protože ta se dostává v mléku do malého, a ten pokračuje. Vy ani nevíte, jak jste propojeni s vaším okolím, a hlavně samozřejmě s rodinou. Všechno je vaše rodina, ale nejbliž jsou ti, které máte okolo sebe. A když na to budete koukat jako babička, nesmíte to považovat za špatné. Vy se pak zatěžujete, každý odpor se přenáší i na druhého člověka a propadáte se všichni.

Nedávno mi psala paní ze Sušice, poslala i fotku. Obrovský ekzém na tváři asi desetiměsíčního miminka. Napsala jsem jí to samé a odpověděla: „Já jsem si to myslela.“ Oni začali studovat jídlo, byli v pohodě a do měsíce ten malý měl pusinku

čistou. Říkala: „Fakt to zmizelo, ono to zabírá.“ Pohoda psychiky je velice důležitá. Neodporovat tomu, co se děje. A samozřejmě pokračovat. Umírnit, aby to malé dítě se škrábalo. Tomu nezamezíte, dospělý má co dělat, aby nepodlehl. Jsou věci, které můžete použít, třeba odvary z pšeničných otrub. Stačí nechat půl hodiny převařit, scedit, přidat do koupele a zastaví se to zarudnutí. Ale vydržet a uvidíte, jak vyjdete ven.

Já si pamatuji, když jsem měla první dítě, Lucinku a bylo jí jedenáct měsíců, tak jsme s babičkou Adamcovou byly v Peci pod Sněžkou. To dítě do té doby bylo úplně zdravé. My jsme přišly z bobování, já jsem ji svlékla z kombinézy a najednou jsem viděla několik fleků po nožičkách. A já si pamatuji, co mi udělala srdeční čakra, úplně mi jako ztvrdla. To se leknete, že jo. Už vidíte, jak to jede, Ego vám tam roznese takovou škálu hrůz, co vás bude čekat. Já na to koukala a říkám: „Ne, ne.“ Zastavila jsem ten nabízený odpor a říkám: „Ne, moje dítě to mít nebude.“ Dávala jsem si pozor, aby se nezapotila, tak jsem ji neoblékala tolik, spíš, aby jí bylo trošku chladněji, než aby byla zpocená. To bývá častým důvodem, že ta kůže odmítá, tam jsou i jiné věci.

Já si pamatuji, jak můj muž říkal, že měl maminku, která se o něj bála, protože jí zemřel nejstarší syn, pak zemřel muž a zbyl jí jen chlapec, zůstala s ním sama. A ona potom za rok zemřela. V té době ho strašně nabalovala... Říkal: „Kluci chodili úplně nalehko a já měl dvoje tepláky, pod tím punčocháče, na tom kombinézu. Já se nemohl hýbat, byl jsem jak astronaut. A jednou si pamatuju, já byl zpocený a potřeboval jsem čurat a než jsem ho vybalil, tak jsem se pochcal. To mou mámu poučilo. A já jsem se i rozhodl, že jestli mě nepřestane tak nabalovat, tak se vždycky pochčiju, abych těch vrstev měl méně.“ Tak to jenom pro pobavení.

Proto bacha na to opocení. Jakmile jsem zastavila pocit toho strachu, co bude, najednou ta babička, moje vlastní Vědomí v druhém člověku, říká: „Tak to je jasné. Jedeme v létě do Bulharska.“ My jsme na to peníze neměli. Jeli do Bulharska, přijeli a v životě už žádné fleky nebyly. Vy potřebujete ovládnout psychiku. Pamatujte si, hmota vás vyučuje a vaše hmota je i hmota toho dítěte i vaší dcery. Všech. Vy jste související, proto když se něčeho budete bát, ta hmota vám to dělat bude. Potřebuje ovládnout jako Duch hmotnou složku.

Milá Ivanko, všeobecnou teorii znám, otázku nemám, ale tělo se chová postaru.

No jéje, a to bude ještě. Smějte se mu, řehtejte se. Žádné výčitky nesmíte mít, jemu to vyhovuje, on o vás nechce přijít.

To znamená, že mám celý život zablokovanou třetí čakru? Proč? Můžeš se prosím podívat? Děkuji, Markéta

Tak jo. Tam je třináctá komnata. Tam je něco uloženého hlouběji a já se do času nemůžu dostat. Já bych potřebovala čas na to, abych viděla první čakru, druhou a jak to jede po kanálu. Ale vydržíme ještě chvíli... Nevím, jestli jste viděla audia nebo slyšela něco o tom, co znamená třináctá komnata. Když o tom promluvíme, většinou se čas ukáže, ale taky nemusí. Já vám to vysvětlím. Třináctá komnata znamená: Vy bydlíte v

domě. V tom domě máte mnoho komnat. Budeme říkat každou úroveň a každá úroveň má dvě komnaty, jednu situační a jednu hmotnou. Jdete tím životem a najednou se vám třeba někdo nebude líbit. Někdo udělá čin, který zkrátka zavrhnete. To je jedno, na které čakře. A vy už chcete být hodní, už jste procházeli bílou magií. Bílí mágové se bojí být zlí, aby šli do nebe. Tak na toho člověka nechcete vzpomínat, že je špatný a že něco blbého udělal. Zkrátka to utnete. Ale tenkrát jste prožili ten blok. Vy jste ho přijali, vás se to strašně dotklo. To je jako kdybyste otevřeli někde dveře, zametli tam špínu, zamkli a už tam nikdy nechodili. A teď s tím žijete.

Vy si myslíte, že to máte vyřešené. Ne. Vy to budete mít vyřešené tehdy, až se to stane a vy budete vědět, že on je takový, jaký je. A vy-vaše Vědomí společné chtělo, aby vám to udělal, a v tu chvíli, kdy se to stane, aby vám to bylo jedno. Ale vy tam v té komnatě pořád máte tu špínu a jednou za týden si uklidíte v baráku všechno, myslíte si, jak je čistý. Jenže ne. Barák má mít všechny komnaty čisté i tu jednu, která je zamčená. A ta se musí odemknout, to znamená vzpomenout si na tu událost, která se tam odehrála. A na trojce je respekt, to si pamatujte. Když někdo něco udělá, tak to udělal. Já respektuji, že to udělal. Ono mi taky nic jiného nezbyde. Protože když to nebudu respektovat, moje vlastní Vědomí, buď v tom samém člověku, nebo v druhých lidech, mi znova tohle předvede. A počítá se s tím v mém životě, než pochopím, kdo jsem. Uvědomte si, jestliže vy jste ucelený Bůh, sami sobě to děláte. Vy jste si objednali od svého vlastního Vědomí druhého člověka, aby ten čin udělal. A i tu situaci jste si zvolili, protože děj je stanovený. Tak si uvědomte, koho jste nerespektovala, třeba se ten čas objeví. Já se ještě jednou podívám. Zkuste za mnou přijít o přestávce, já se podívám, třeba se to otevře. Na dvojce je situační rozvibrování a na jedničce máte malý blok do hmoty, ale čas teď nereaguje. Tak přijďte o přestávce, podíváme se, možná, že se něco otevře. Je to o respektu.

Prosím vás, já se strašně omlouvám, teď mě Dan musel trošičku zpražít. A má pravdu, protože já přečtu otázku a mluvím, mluvím a přidávám příběhy a tady ty otázky zůstanou. Prý mám na jednu otázku jednu minutu. Já se ještě k něčemu budu vracet, když to bude důležité, tak se vrátíme, ale budu trošičku rychlejší. Tady chápete, že čas se mnou je strašně krátký, že by se potřeboval nafouknout. Já bych vydržela mluvit třeba 48 hodin, mně by to bylo úplně jedno. Ale to nevím, jestli byste vydrželi. Je pravda, že jsme zažili při tom druhém setkání stav, kdy v těch našich návštěvách původně mělo být moje povídání dopoledne a odpoledne už ne. Jenže bylo špatné počasí, mně bylo s těmi lidmi tak dobře a jim asi se mnou, že jsme povídali od rána až do pěti. Trvalo to tři dny a já jsem byla druhý den za volantem jak mimoň. Tam jelo TO. Já jsem si říkala: „Doufám, že mi nezkolabuje tělo,“ protože už jsem byla tak vzdálená. Ti lidé byli blízko, mohla jsem si na ně sáhnout. Asi jsem měla i divný výraz. To by spíš bylo na překážku, abyste se mě nezačali bát, to by bylo docela dobré. Tak já budu stručnější, a kdybyste chtěli ještě něco k tomu, pak to ještě doladíme.

Milá Ivanko, během porodu mého dítěte došlo k emočnímu a tělesnému zranění. Od té doby mám gynekologické potíže. Jak nemít odpor na člověka, porodní asistentku, která sama později uznala profesní selhání? Kamarádka mě nabádá, abych se s ní soudila, že se mi jinak v životě

budou stále dít těžké situace, a že se dějí už osmnáct let. Schizofrenie bratra, fyzické a psychické týrání několik let s bývalým partnerem atd. A já se snažím nemít ten odpor. Kdy může přijít vyléčení? Snažím se o pomoc již několik měsíců a zatím bez odezvy. Můžete se na mě podívat do čaker? Moc děkuji, Ivana

Tady určitě ne. Teď jsme dořešili tam vzadu jedno, to bylo důležité. Ale to nejde. Uvědomte si, že správně bych měla projít celý kanál každého člověka, a to trvá třeba tři čtyři hodiny mluvení k jednomu člověku, je to konkrétní. A to bych umřela, to bych nevydržela. Já tedy dlouho žít nebudu, mimochodem, ale tohle bych nevydržela. To mi ani nemůžete udělat. Ale abych rychle odpověděla. Pamatujte si, vy jako Bůh jste si tuto situaci zvolila, a i to Vědomí paní asistentky je vaše vlastní. To znamená, že byl připraven děj, který jste v minulosti odmítala. Život po životě se nám umenšují odpory a děje, které jsou dramatické. Pokud poslechnete svou kamarádku a budete se soudit, bude vám to pokračovat dál. Je to prudké odmítnutí a je to zbytečné. Vy si nesete vlastní útoky a sama na sebe střílíte. Tak to máme každý z nás, než pochopíte, že jste celkem. Kabátek po kabátku, které si oblékáme v našich inkarnacích, nám přibývá přátel. To znamená těch, ke kterým nacházíme pokoru a přijetí, v odpuštění, respektování, bez stavů lítosti, protože váš je děj, který jste chtěli prožít. Je to váš osud. Pokud tam bude útok na druhého člověka, byť by měl profesní selhání, blokuje se. Ta žena si nese svůj pocit viny, když něco třeba zanedbala, ale vám to zahrála z důvodu toho, že jste odporovala někde v minulosti. Protáhne se vám vše. Tady je zapotřebí brát to tak, jak to je. Vsunout se do pozice druhého člověka. Nebo se vám stane, že i vy někoho poškodíte, abyste prožila ten soucit s ní.

Vždycky navazujeme a pokračujeme. Tyto stavy útoků se vás týkají v hodně drsném období, kdy ještě kolem vás bude hodně různých schizofrenií a fyzicko-psychických potíží, stavů útoků, kdy z minulosti jste vycházeli z černých magií. Vždycky to někde kolem vás bude. Většinou se nyní v rodině mohou setkat všechny tři stavy. Černý mág, někdo, kdo jen útočí, řve na všechny a snaží se despoticky týrat celou rodinu. Pak jsou ti hodní, kteří se bojí být zlí na toho zlého, tak sklopí hlavu a nechají si nařezat, a pak je ten, kdo jim ukáže hranici. Ale pozor! Bez odporu, protože když to odsoudíte, vaše tělo bude dělat stejné věci. Vždycky budete pranýřovat jenom sami sebe. Jestliže se něco stane, co si tím pomůžu, že na to budu pořád myslet, proč se to stalo a útočit na toho člověka. Ne, já budu žít dál. Budu se starat o své dítě, ať je jakékoliv, a to mi ulehčí můj život. A věřte mi, že se dostanete i do stavu, kdy s tím člověkem budete moci komunikovat, protože když dokážete přijmout třeba i postižení svého dítěte nebo sama sebe, tehdy uděláte obrovský kus práce v tomto životě. Ale útokem ne, útokem si rozmnožíte nebo jenom neumenšíte stav svých ne-přátel. A to je důležité vědět. Realita skutečná je, že jste si to vlastně udělala sama, neboť vaše Vědomí a Vědomí toho člověka je vaše. Zkrátka osud, který žijete, je váš.

Milá Ivanko, můj syn onemocněl schizofrenií před půl rokem. Pomocí léčitelských metod se dostal do lepšího stavu, také pomocí homeopatie, a teď se jeho stav horší. Pomůže mu léčení v nemocnici? Je mu 27 let. Slyší

hlasy, má nepříjemné pocity, vidí bytosti. Víím, že je to chtění, cítím zodpovědnost za rozhodnutí za druhého člověka. Děkuji.

Jestliže mne posloucháte, tak víte, o co jde. Hmota dnes zažívá (a už je to nějaký čas) takzvanou křeč. Tato křeč znamená, že se množí i tyto nemoci, které považujeme za nemoci, protože hlasy, které ten člověk slyší nebo vidí věci, ho mají přivést do stavu strachu a odmítání, a tím ho uzavírají ve složce hmoty neboli pod nadvládou hmotného Vědomí. Je stanoveno, jestli bude mít sílu pro to, aby to zvládnul a nebál se, anebo se bál dál. To znamená, aby to zvládnul nebo nezvládnul. To už je hotové. Jste tam ale zapasovaná i vy jako matka, když mě posloucháte. A tady budete muset opravdu respektovat, že hmota vám dává vašeho syna jako hmotnou složku před vaše oči, abyste se o něj bála nebo nebála. Já víím, že je to drsné, to je ta nejtěžší zkouška, kterou můžete zažít. Většinou si přivlastňujete hmoty kolem sebe: moje dítě, můj partner, moje maminka... Tak to není. Veškerá je vaše hmota a veškeré je vaše Vědomí. Ale hlavně jste Vědomí, hmota je jenom ten děj, který se děje. A jestliže pochopíte princip (a museli jsme tím projít my všichni, co jsme pochopili), tak musíte vědět, že když ho odevzdáte Bohu, odevzdáváte ho vlastnímu programu. Tehdy můžete umenšit, protože jste pochopili, už není koho vyučovat. Jeho hmota je i vaše, to znamená, že společné Vědomí hraje tento děj, abyste pochopili tento princip. Vy mu smíte pomoci tělesně, můžete ho ošetřit, budete za ním chodit, budete ho podporovat, budete ho zklidňovat. Ale budete muset respektovat, že tu nemoc má. A nebát se o něj.

Další krok je, že hmota toho člověka ví, že na vás nemá gebíry, to znamená umenšili jste svoje odpory. Ale jestli jste byli u léčitele, tak jste zasáhli do karmy. To znamená, že se stav částečně zastavil, ale protože ten člověk není kovaný a neustál to sám, musí přijít další nápor. Ono se to děje dobře. Každý z vás se musí naučit vládnout svým Duchem, a ne podléhat hmotě. Doteď jste byli vězni, byli jste pod knutou. To, co chtělo tělo, jste říkali druhým lidem, křičeli jste na ně, dělali jste jim spousty věcí, neodpouštěli jste. To všechno dělala hmota, nikdy jste to nebyli vy, jenom jste se od sebe oddalovali těmito věcmi. Tady jde o to pochopit princip. Svoje dítě budete milovat, to znamená, že ho milujete takové, jaké je, i s jeho schizofrenií i s tím, že ještě neumí neodmítnout ty hlasy. Kdyby je jednou přijal a bylo by mu jedno, že tam jsou, tak se to zastaví a dokáže to sám. Proto dnes je tolik lidí s psychickými problémy. Info se k nim nedostane, nejsou načasování, ale i kdyby se dostalo, tak to nedokážou. Ale mají kolem sebe druhé, kteří jsou o tu lajnu výš. Vy, co už víte aspoň trošku něco, jim můžete pomoci svou pokorou. A tehdy pomůžete jim i sobě. Vy se všichni posunete. Léčit klidně i tou homeopatií, ale hlavně najít aspoň něco, co ten člověk může dělat rád, čím se může zabývat. Věnujte se mu, mluvte spolu. Pokud by odmítal mluvit, budete to muset zase respektovat, bez strachu o něj. Zkrátka hledejte, buďte trpělivá, ale hlavně se nebojte. Vůlí člověka ho nemůžete zachránit. Vše je hotové. Když zůstanete klidná, pomůžete mu nejvíc.

Může se člověk během jediného života přesunout z 3D hmoty přes bílou magii do čirého Vědomí Božství nebo vývoj musí trvat vždy několik životů?

Může. Většina z vás tady v tomto životě, když je doba přechodu do 5D celé planety, to má tak hezky zdrcnuté, kdy si zopakujete jako opáčko před maturitou všechny hladiny, abyste si je oživil. To je takové předmaturitní opáčko, takže ano, může. A znám docela dost lidí, kteří si to tak nastavili. Já jsem v tomto životě neměla ani bílou ani černou magii. Mně by v životě nikdy nenapadlo na někoho sahat rukou. Já jsem se dozvěděla až od maminky, které jsem pohladila rameno, že to funguje. My jsme se potkaly na zahrádce a ona se tvářila tak útrpně. Říkám: „Co ti je?“ - „Mě bolí rameno.“ Tak jsem jí to rameno pohladila. A v tu ránu jsem dostala takovou facku přes tu ruku... Já jsem nevěděla, co se děje, proč mě bije. „Co to děláš!?“ Říkám: „Mami, co děláš ty?“ - „No, jak jsi mi tam sáhla, tak mě brnělo rameno.“ To se musíte dozvědět od někoho druhého. Já jsem si říkala: „To si něco vymýšlí, to jí asi brnělo normálně.“ Ale později zjistíte, že to funguje.

Nikdy bych to nezneužívala. Já jsem taky nikdy nikoho neléčila. Potřebujete vysvětlovat lidem.

A s černou magií jsem to měla tak, že vždycky poznám (a nevím, jak to dělám), kde bydlí černý mág. To už z toho místa vyzařuje. Ale vidím člověka a poznám, že dělá bílou magii a černou magii, a ti lidé mi nevdají, je to moje vlastní Vědomí, a tím pádem oni mi nemůžou ublížit. Naopak jejich útok, kterým by se snažili dostat do vaší blízkosti, se jim nepovede a budou si myslet, že jste strašně nebezpeční černí mágové, že jste nastudovali nějakou vyšší školu černé magie. Tím pádem jste od nich uchránění nebo se ani nesetkáte. Já jsem třeba dostala knížku od černého mága a jak jsem na ni sáhla, tak jsem věděla, že tu knížku nikdy. Tak ji odsunete a je vám to jedno, aniž byste se do ní podívali. To už pak cítíte. Jsou to zbytečné věci.

Co si myslíte o rekonektivním léčení, napojení na univerzální energii? Jedná se o bílou magii?

Ano. Ten, kdo se napojuje, tak se napojuje na něco. To znamená, on je hmotnou složkou, která se napojuje na Božství. Vy jste ten Bůh. A vy budete plnohodnotně ve své vlastní hmotě vašeho těla. Nepotřebujete odnikud stahovat nějaké energie, a to vám dojde. Někteří třeba, kdyby to krátce dělali, pak jim to dojde a opustí to. Vždycky jste dělali všechno jenom proto, abyste získávali zkušenosti. Já znám paní, která pak lidem rozmlouvala: „Já vám to dělat nebudu, to je zbytečné.“ Ano, pak už začala vyučovat. A to je správně. To vám potom dojde. Nepotřebujete se napojovat na nějaké světlo.

Co kineziologie? Je to také zasahování do karmy? Petra

Já jsem vysvětlovala, že kdokoliv může udělat cokoli navenek. Od jednoho to bude egoismus, bílá magie, od druhého ne. Třeba karty. Když půjdete ke kartáři, za prvé nevíte, co to je za člověka. Jaký je jako jedinec, jako osoba. Jak je tam silné Ego, jak se bude chtít předvádět u těch karet. Jak vás bude chtít šokovat tím, co on ví. Ale samozřejmě i vy ho máte v tom osudu, protože si ještě jdete protrénovat zvědavost. Ale zároveň s tou zvědavostí tam je strach.

Já jsem dostala nedávno nádherný dopis. Ta paní se mi strašně líbila. Ona to nakonec zvládla, ale asi si něco zřejmě v krátkosti zaplatí. A je to pro ni dobrá zkušenost. Naše komunikace byla úžasná, a proto vám ji musím připomenout. Minulý týden mi napsala: „Ivanko, poslouchám tě čtyři roky. Všemmu rozumím, ale protože já sama jsem trochu dělala astrologii, měla jsem šanci jít za úžasným panem astrologem. On má krásnou mluvu, je inteligentní, dělá tu astrologii dlouho a zřejmě dobře, je docela slavný. A tak jsem tam šla. To bylo nádherné setkání. My jsme si hezky popovídali, on mi dal svoje malůvky, ten můj program.“ Všechno probíhalo dobře, od pána tam nebylo žádné zasahování. On jenom vysvětlil, paní už byla znalá, už taky lezla do pokory, tak všechno proběhlo v pořádku. Ale: „Ivanko, já jsem přišla domů, sedla jsem si v klidu ve svém obýváku a dívám se znovu na ten obrázek. Já jsem zjistila, protože tomu rozumím, že mám Saturn v nějakém postoji k něčemu, a to znamená, že mám předčasnou smrt. Týden se mnou tělo klepalo, jak se bálo.“ To začnete vyhlížet, jak vám rotuje mozek: „Kdy to přijde a chudáci děti...“ To všechno dělá Ego. Satan je mazaný. „Já jsem vás pak poslouchala, měla jsem vás jako berličku. Po týdnu se mi ulevilo. Říkala jsem si: „Dobře, jestli tady mám předčasnou smrt, tak ji mám!“ Chci vám říct, že jsem to zvládla, ale byla to fuška. Máte pravdu, já už nikam nepůjdu.“ Načež jsem jí napsala: „Termín předčasná smrt je pouze ve 3D světě. Žádná předčasná smrt v 5D neexistuje. Přece víte, že jste si zvolili bod vstupu a bod výstupu, proto pro vás je to dokonalé načasování.“ Na to nezapomeňte. Může být kdokoliv, jakkoliv prozkoušený, a to se týká jakékoliv praktiky. Jestliže půjdete k někomu, kdo nad vámi bude dělat tady ty testíčky, ale bude zároveň vyučovat a vysvětlovat, jak se máte a nemáte postavit, to se všechno bude vyvíjet. Záleží na tom, kdo tu kineziologii dělá.

Moje maminka (85 let) už chce pět let umřít. Jen leží, chodím za ní. Mokrát jsem jí vše odpustila, zpracovala, ale stále nedokážu brát život s lehkostí a nadhledem. Co mám ještě přijmout? Děkuji, Lenka

Pro maminku to bude těžké umírání. To chtění, ať je jakékoliv, vše brzdí. Představte si, když se vám tady nebude líbit, budete chtít odejít, a teď to nepůjde. To je dlouhé... Všechno, co tu děláte s radostí, s lehkostí, to rychle uteče. Já jsem vždycky říkala: „Mami, protanči si tím stářím, ať pak rychle vyfrnkneš.“ Ona říkala: „Ty jsi hrozná!“ Jo, to je pravda. Všechno, co odmítáte, je dlouhé, protahuje se, je protivné a bolestivé, protože vy si musíte ty odpory zaplatit. Opravdu, cokoliv se vám bude dít, neodmítejte, okamžitě to zmizí.

Co přijmout? Vy musíte přijmout tu maminku, že chce odejít. A ona vám vlastně dělá dobrou službu. Ona vám ukazuje, že máte žít to, co se děje a nic neodmítat. Říkáte, že jste jí odpustila, všechno zpracovala, nedokážete brát život s lehkostí a nadhledem. Život je lehký pro Vědomí. Není lehký pro stav hmoty, protože hmota je odpor, ten, kdo se brání něčemu. A ona to na vás valí. Berte i to, že maminka tohle dělá, to je její program, který jste si nabrala do svého osudu, abyste se poučila. Tak to nedělejte jako maminka a poděkujte jí za to. Pak se vám uleví.

Můžete nám říci něco o pobytu ve tmě 7 až 10 dní, co to s člověkem udělá? Děkuji.

Bacha, až pak otevřete oko, to bude rána, jak pěstí, pozor. Víte, ve 3D je mnoho technik, které vám doladují stav vašeho skutečného bytí. A za čas 3D na planetě byly velmi důležité, protože v té devítiletce máte ročník po ročníku a za těch devět let si musíte všechno vyzkoušet. Dejme tomu, budete bubnovat. Dlouho bubnujete, bubnujete. Ego se otupí, protože Ego si potřebuje všechno zmapovat, sečíst, odečíst, utřídit to, rozškatulkovat podle toho, co si o tom myslí. A teď přijde na to bubnování, vy bubnujete, bubnujete, a najednou je ticho. A Ego neumí škatulkovat a spustí se program pravé hemisféry. Najednou jenom jste a uleví se vám. To všechno, včetně sezení v té tmě, má stejný základ.

Když už jsme u té tmy, tak si vzpomenu na našeho miláčka Karla IV., protože jeho dramatické dětství bylo obrovsky důležité a nejdůležitější pro to, co on prožil a co potom pro nás znamenal. On byl na hradu Loket v takové věži (já jsem v té věži dokonce kdysi byla), kde bylo v té kupoli jenom takové malinké okénko. Ten chlapeček tam dva nebo dokonce tři roky byl jako malé dítě (asi od dvou do pěti) uvězněný otcem. Matka tam také byla nějaký krátký čas na hradě. A to bylo důležité období, protože on se naučil opírat se o své Vědomí. Běžně v životě, když máte kolem sebe normální lidi, děti, dějí se děje, tak vy zapomenete, kdo jste. A v tomto věku, kdy už se běžně to Ego narodí, tak se potřebuje nasměrovat dovnitř, a to byl člověk, který byl tady nastavený. A těch lidí je docela dost v dějinách, vždy v tom století se jich pár narodilo na planetě, kteří ukazovali najednou jiný styl myšlení. Je to jedno jediné Božství, které připravuje všechny poryvy vývoje mnohým. Je to pro obrovské množství počtu lidí. Na to nezapomeňte.

Jakákoliv taková technika patří do 3D. Pokud už máte info, že jste Vědomím, že nejste hmotou, už nemusíte sedět týden ve tmě. Už je vám to jasné, už si to nevyzkoušíte. Tady bylo hodně různých technik. Nedávno na facebooku někdo napsal: „Ivanko, proč paní doktorka Foučková říká, že sex je škodlivý pro miminko?“ Paní doktorka Foučková je úžasným člověkem a má svou hladinu. Všichni učitelé, kteří tady kdy byli, tu byli správně. To je, jako kdybyste viděli učitele pro šestku, sedmičku, osmičku, devítku a dál na střední, budete ještě pořád mít další učitele. Po Adamcové přijde ještě mnoho dalších v časové a prostorové křivce planety, která poletí dál. Ale budou to zase jiné typy učení, než doteď jsme byli zvyklí. A já jsem napsala té paní: „Nezapomeňte, že paní doktorka Foučková říká věci lidem, kteří se museli vracet a nahlížet do svých minulých životů, protože ten čas tady byl pro to připraven. Aby si uměli vybavit, že si všechno udělali sami.“

Jestliže něco nemůžu v životě vyřešit a furt se mi dějí zlé věci (pro mě zlé, odporuji jim), tak mě pak někdo nasměruje, abych viděl, že jsem ty věci dělal druhým lidem, ale že vlastně jsem si je udělal sám sobě. To je pochopení na rozdíl od černé magie, kdy jenom útočíte. A pozor, lidé, kteří útočí, nerozlišují sexualitu a lásku. Ten člověk jde a jenom se vybije. A je mu jedno, jestli žena je těhotná nebo ne. A třeba zalehne tu ženu nebo ji i znásilní, jsou různé varianty. To není láska a není to stav jednoty. Člověk, který bude kultivovaný, už bude mít málo odporů a bude čekat s milovanou ženou dítě, bere ohledy na svou partnerku. Tak akt lásky, který mezi nimi proběhne, i to dítě vnímá jako

nejkrásnější věc, protože prožívá hladinu myšlenek své matky. Když matce je dobře, je i dítěti dobře.

Vidíte, že pravda je zase trošku jiná, ale tenkrát lidé, kteří neuměli dojít ke kompromisu (alespoň ke kompromisu, natož ke stavu bez nějakého odporu), potřebovali vidět dobro-zlo. A na to, aby se odloučili od útoků ve stavu černé magie, tak se potřebovali trošku nasměrovat na dobro. Proto tato informace je správná pro svoji třídu. Musí přijít, aby zabránili nějakému drsnému sexu, který nemá s láskou nic společného. To je jenom vybití napětí těla v této poloze, a tehdy dítě to cítí, protože ani matka v tom nemůže být šťastná. Tady jde o kultivovanost a vývoj jedince, kde se nachází, a ten pak prožívá svůj osud a stav úplně jinak.

***Chci se zeptat, jaký máte názor na autopatii, kdy se léčím vlastním dechem nebo slinou. Děkuji za odpověď a děkuji, že jste za námi přijela.
Andrea***

Andreo, vysvětlím vám to trošku jiným způsobem. Jestliže neudělám odpor ve svém životě, nepřijmu poryv mého těla, které jsem si oblékla, tak neonemocním. To znamená, jestliže jste udělala odpor svého těla, musíte zaplatit. Tehdy jakékoliv varianty vašeho sebeléčení je snaha odbourat nemoc. A pozor, vy si ji potřebujete hýčkat. To znamená přijmout ji: „Teď si to zasloužím.“ Tím se neuzavře kanál a nemoc rychle odejde, platba strašně rychle odezní. Pokud proti ní bojuji, zdrží se velmi dlouho. A můžete se neustále sama léčit. To musí přijít samo. Stav, kdy to přijde samo je, že jednou v noci zažijete stav, kdy jste Vědomím a pohybujete se ve svém vlastním těle a vypadá to, jako když jste v kaverně, v jeskyni. Vidíte všechny ty epitely a jste užaslá, protože najednou vidíte skutečnou pravdu, že tělo nejste vy. Vy v něm jenom bydlíte. Tady vám tělo dává najevo, že už jste na hranici, kdy chápete tyto věci a už jsou poslední platby, které se týkají vašeho těla, než vyjedete do stavu Boha, kdy pak budete pořád zdravější a zdravější, až to jednou pomine.

Tam potom budete mít jiné stavy těla. Já jsem vysvětlovala, jak jsou nemoci nastaveny. Jsou trojího druhu. První jsou nejčastější, to je to, co vás učím a vysvětluji, to jsou nemoci způsobené odporem těla, těch je nejvíce. Pak jsou nemoci karmické, které jste si nabalili a objednali jste si je. „Hele, tamto DNA rodičů, to je super, tam se narodím a budu mít tuto super nemoc, protože ona mi pomůže.“ Když budete trénovat, budete vzpírat, tak si budete na sebe přidávat zátěže, a tím lepší vzpěrač budete. To je to samé v duchovním světě. Takže zapomeňte na to. Ten osud má někdo těžký, těžší, nejtěžší. I stavy těla. Vy považujete postižené dítě za chudáka. Jemu je mnohdy líp než vám, když pochopí princip. On si to tělo na sebe oblékl, protože v tomto stavu se toho člověk hodně naučí. A když přijmete to, co se tam odehrálo, dojde vám, že nejste tělem, to je oděv, který vám vyhovuje pro stav tohoto života.

To samé, když budete rodič postiženého dítěte. Jsou lidé, kteří budou chtít mít všechno dokonalé. Jim se může s největší pravděpodobností narodit fakt postižený človíček. A když ho přijmou v pokoře, odpadnou z nich obrovské balvany odporů a zjistí po letech, že vlastně jim to dítě přineslo obrovský dar. Máme sousedy a dlouho nemohli mít děti. Byli na několika oplodněních, zkrátka nemohla ta holčinka otěhotnět. Pak se to podařilo,

byla přešťastná. Najednou se narodilo miminko a mělo nějak špatně složenou nožičku, nárt nohy byl přiklapnutý a bylo jasné, že to dítě bude třeba půl roku v sádrovém obalu, aby se to narovnal. Noha byla dlouho deformovaná, ale jinak byla v pořádku. Dneska je chlapeček zdravý, má jednu nožičku trošku tenčí, ale běhá, hraje fotbal, vůbec to nikdo nepozná. Jeho maminka po porodu jenom brečela a brečela. Já jsem ji občas potkala na zahradě, oni tam nebydlí, jen dojíždí za babičkou, tak jsem jí promlouvala do duše, říkám: „Hodte to za hlavu. Kluk je krásný a vidíte, že dělá pokroky, za pár měsíců mu sádru sundají.“ A ona: „A proč zrovna my? Napřed jsem nemohla otěhotnět a teď tohle.“ Říkám: „Hodte to za hlavu. Věřte mi. To není nutné řešit. Tady je řešení, jen si musíte trpělivě počkat.“ A ještě: „Já už nikdy nebudu mít druhé dítě.“ To tam taky zaznělo. Říkám: „Budete mít druhé dítě.“

Ano, otěhotněla úplně sama, ani nevěděla jak. A celé těhotenství se bála. Ale to už malý chodil, běhal, hrál fotbal, byl super. A ona mi pak s úlevou říkala: „Vy jste měla pravdu. Co já jsem zažila! Já si pamatuji, jak jsem jela trolejbusem a kluk, který byl mladší než já, puberťák, kouknul do kočáru a nahlas pronesl: „To musí být máma kráva, když dítěti zlomí obě nohy.“ A pozor, to tam muselo někde být, to je kritika, to někdy musela sama dělat. „Já jsem nemohla vylézt s kočárem, to bylo něco strašného. Ivi, já dneska vidím, jaký dar mi ten kluk dal.“ - „Tak zastav to, co se dneska děje. Teď jsi těhotná, užívej si to.“ Narodila se holka ke klukovi, dneska jsou oba zdraví a ta máma je jak vyměněná. Už neřeší věci, které předtím řešila, různé hovadiny, co kdo řekl. Už věděla, ať si řekne, kdo chce, co chce, že to je jeho záležitost, mě se to netýká. Ale musela projít takovým drilem. Teprve potom pochopíte, jak je to pro vás dobře. A záleží na tom, jak se zablokujete v té chvíli, kdy to prožíváte, protože pak si to budete odžívat v nějakých platbách. Když to budete všechno brát s úsměvem, uděláte nejlíp. Tak s tou autopatií si to rozmyslete.

Mám neustále finančné problémy. Aj keď sa snažím všetko prijať a súhlasiť so situáciami, problémy finančné stále pokračujú. Ako ich mám riešiť?

V klidu. Já vím, že je to někdy těžké. Můžu vám říct, já jsem zažila největší zázraky svého života, a to už jsem vám vyprávěla, v době, kdy jsem měla v peněžence třeba jen dvě koruny. A když to přijmete, fakt to přijmete, za sto metrů dostanete polévku od úplně cizího člověka a máte večeři. Zkrátka se potřebujete prožít bez stavu odporu k zázraku, protože hledáte sami sebe. Já vím, je to někdy obtížné. Jakmile se vám ta situace bude zdát těžká, hmota vás bude lákat. Vaše hmota je i hmota druhých lidí, to se vám předvede kamarádka, bude mít prstýnky, automobil, a vaše Ego začne: „Jen se podívej, ona to má a já ne.“ Jsou různé varianty. Ne, můj život je takový, jaký jsem si ho vybrala a takový ho budu žít. Já pro něj jenom mechanicky udělám všechno, co bude možné. Proto si někde ušetřím. Nebudu kouřit, budu chodit pěšky, budu štíhlá. Já si pro to vždycky najdu argument. Když se koukáte na druhá lidská těla, tak je považujete za někoho jiného a svoje lidské tělo považujete za sebe. To je velký omyl. I vaše tělo, které jste si oblékli, vám nepatří, jako ty druhé. Proto když domlouváte druhému člověku: „Nedělej blbosti, uklidni se,“ tak musíte domlouvat i svému tělu. A pokud vydržíte, ono se začne skutečně měnit. Budete kovaní. Jakmile nebudete silní v

kramflecích, přijde někdo a nalomí vás, protože hmotná složka je ten čert, co vás láká, když nejste kovaní.

Nedávno mi napsala paní: „Já dělám ve fabrice a tam jsou všichni takoví pesimisti, to je strašný, mě to tak morduje.“ Já jsem jí napsala: „A kde byste chtěla být mistrem? Když kolem vás budou všichni optimisti, to nebudete moc dobrý mistr, protože to umí každý. Ale jak budete optimista i v takovém pekelném prostředí, kde všichni jsou pesimisti, tak už vás pak na ulici nečekaně nezlomí nic. Vy si musíte projít napřed peklem, abyste byli ti nejlepší.“ Takže držte se. Život je, jaký je. A věřte mi, štěstí v penězích nebude. Jestli si to myslíte, tak si možná prožijete opak.

Mám strach, ale jen doma, když jsem sama.

No jo, tam můžete dobře slyšet to Ego, že jo. Já vím, to je někdy hodně složité. Já si pamatuji, že jako malinká holčička jsem se bála chodit k našim do ložnice. A maminka (samozřejmě, to je jedno Vědomí) mě tam často posílala. Hlavně v zimním období, kdy v pět byla tma. My jsme měli takový vypínač na otočení, ne na klapnutí. Já jsem věděla, že do té tmy musím tu ruku strčit a kdybych klapla, tak je to rychle, ale já jsem to musela otočit. A jak já domlouvala Ivě, to si nedovedete představit: „To nic není...“ A po čase to bylo lepší. Nebo třeba na půdu mě maminka pro něco posílala a na té půdě to bylo opravdu drsné. A to mě docela drželo. Pak jsem se musela smát, když jsem tam chodila všet plínky, jak to dítě vidí všechny věci. Ano, tam byly takové zvláštní pocity, kdy to tělo využívalo temných stínů. Tady svítila žárovka a házelo to takové tajemné stíny. Ale já jako dítě jsem se ráda bála, a to si můžete i podle sebe vzpomenout. A když už se rádi bojíte, jste z toho venku. Měla jsem ráda strašidelné, tajemné historky. Ano, ta hmota si s vámi pak bude hrát takové různé hry. Ale vysmějte se jí, to nic není. Zkrátka domlouvat svému tělu.

Ráda bych se zeptala, co znamená, když mi při poslouhání přednášek není špatně, jak vícekrát popisujete. Ale naopak u pana Chobota, když jsem si ho jednou pustila, jsem to musela vypnout. U něho se mi právě špatně udělalo. Děkuji za vysvětlení a za vše, co děláte.

Ano, ne každému je špatně, kdo mě poslouchá. To je víc typů „špatnosti“. Je typ člověka, kterému se rozváže blok. Vzpomeňte si na Brno 2013 (tuším), tam je to natočené, jak ta paní u uličky začala dělat áááá úúúú. To bylo snad dvě minuty. Tam se jí rozvazovala srdeční čakra, nějaká lítost. Ona se držela za srdce a všichni otočili hlavu, celý ten sál, a teď jsme nevěděli, jestli umře nebo ne. Pak skončila a já říkám: „Vidíte, to bylo ono.“ Já jsem zrovna mluvila o tom, jak se někdy dramaticky uvolňují bloky. Někdy se to takto děje, to jsem zažila i na sezení. Ale každé sezení je jiné. Někdo si nevzpomene, někdo si vzpomene, někdo si promluví, pak se to pustí. Jako před chvílí, když jsme tady byli s paní. Každý člověk je originál a reaguje úplně jinak. Je to strašně zajímavé. Ale musíte pochopit, o co jde, pak se to uvolní.

Pak jsou věci, kdy platíte a je vám zle. A také je náběr ten, že nemůžete Adamcovou ani slyšet. A to je hodně silné Ego. Vy to Ego máte tak, že mě můžete poslouchat, nemusí vám být špatně. Až po nějakém čase poslouchání přijdou nějaké platby, ale to nebude souviset s tím, co říkám. Naopak vás chránilo Nadjá, když už jste nemohla být u Chobota. Protože to je ještě hranice černého až bílého mága. A dělá to dobře, pozor, vy to víte, že to dělá dobře. Ano, on je učitelem pro tyto stavy. Nedávno mi psala paní Elvíra, co dělá kronobiologii. Ona si to spočetla a všechny věci, co řekla, jsou skutečně pravdivé, ale to já vám nemůžu říct. Tam jde o obrovsky vyhraněný egoismus směřující pro trénink bílých mágů. Ten člověk to dělá skutečně dobře a pozor, zbaví se ho pouze ti, kterým nebude vadit, co dělá.

Já jsem vám vysvětlovala, že útok, nadvláda nad druhými lidmi, když ten člověk je svým konáním nějakým způsobem svazuje a směřuje a určuje jim, co mají a nemají dělat (a hlavně když jsou k tomu i pomůcky jako nějaká chemická látka), to je obrovsky důležité vyučování. Ti, kteří by potom chtěli odejít, nemůžou, pokud tam nemají vyřízené účty. Ale pokud tomu člověku je to jedno, chce pouze odejít, může, už je pak svobodný, nemá karmu, aby se udržel v této hladině. Proto vy každý sám sebe pochopením můžete osvobodit a na to máte čas ve svém DNA nastavený. A nikdo ho neurýchlí ani nezpomalí.

Jak se chovat ke kolegyni, co porušuje všechna pravidla v práci. Nepracuje, jak to vyžaduje podnik, šéf je bezradný. Její otec je šéfův šéf – nadřízený. Je tu chaos, neskutečný bordel.

Hele, bavte se. To stačí. Vědomí je jedno, dokud hodně lidí z vás bude poukazovat: „Ona má protekci a jak se chová...“, to je váš odpor. Vy si dělejte svou práci, to je záležitost její a jejího tatínka, kdy se začne stydět za to, co jeho dcera dělá. A ten šéf pod ním je slabý, protože se bojí, že ten vysoký šéf by mu něco udělal, kdyby ji tam nenechal. Kdyby byl moudrý, rozváže pracovní poměr a odejde šéfovat jinam nebo dělat jinou práci. Zase vás drží ta hmota: plat, strach, že přijdete o peníze. Kdyby on byl v tomto vyučený, tak řekne: „Podívej se, já vím, že je to tvoje dcera, ale to prostě nejde. Lidí na to poukazují.“ Tlak Vědomí by ho dohnal, ale to je hra, která je stanovená. Tak se tím bavte a žádné vaše odpory. To jsou zajímavé věci, já vím.

Dcera dostala boreliózu. Jak se mám k tomu postavit? Dcera má 25 let. Má to souvislosti s mojí insolvencí?

Tam byl nějaký odpor vaší dcery. Pokud rodina prožívá nějaké dramatické chvíle, podle toho, jak se chováte, jak o tom mluvíte, jak vás to zatěžuje, zatěžujete i své okolí. A každý nastavený pesimismus nastaví platbu, aby byl čas si to uvědomit. I pro vás je důležité, že má dcera najednou boreliózu, pro vás těžkou nemoc i pro ni, abyste viděli, co je důležitější. Máte to v osudu nastavené, vaše reakce je předem daná, ať se rozhodnete jakkoliv. Když se na to budeme dívat lidsky, buď se dostanete do té insolvence „svou vlastní vinou“ nebo nějakou souhrou takových zvláštních věcí, které se tam odehrají, ale ony se odehrají správně, jak už víte. Osud vás vždycky dožene, protože je váš. A i věci, které dneska budete považovat za nespravedlivé, jsou

spravedlivé, protože člověk nemůže prohlédnout skutečnou spravedlnost nebo nespravedlnost. Vy jste totiž jedním jediným Bohem v jedné jediné hmotě, to znamená, že vás dohání činy, které jste udělali kdysi dávno. Proto se třeba stává, že někdo dnes bude vysloveně nespravedlivě odsouzený za něco, co neudělal. Jenže on to udělal v minulosti, hodil něco na někoho jiného.

Tak vidíte, že vás to pouze pronásleduje. To se týká také tohoto. Jestliže přijdete ne jakoby svou lidskou vinou do insolvence, pak se to týká dějů z minulosti, abyste pochopil, co je důležité a co ne. Dnes, v této chvíli, by se vám mělo ulevit, když přichází do rodiny nějaký takový problém. Zaměřte se na to, abyste ho vyřešili a aby se dcera vyléčila, protože se bude problém protahovat, když budete pořád pesimističtí. Není důležité, kolik peněz mám nebo nemám. Je důležité, abyste byli všichni spokojení.

My jsme taky měli hrozně málo peněz s mými dětmi, ale my jsme se vždycky smáli, nic jsme nic neřešili a všechno probíhalo krok za krokem. Úplně neuvěřitelné věci se děly. Vždycky mi přišlo přesně to, co jsem potřebovala, abych zalepila tu pomyslnou díru. A to bylo děr, to si nedovedete představit. Věnujte se dceři, v klidu, v míru, poslouchajte lékaře, podporujte optimismus a nekoukejte na stav peněženky. Snažte se splnit své závazky, které tam jsou, podle vašich možností, jak pro to můžete něco udělat. Naleznete svůj klid a máte šanci, aby všichni všechno pochopili. Pokud budete brojit proti nemoci i proti stavu, bude se všechno zhoršovat.

Dobrý deň. Chcela by som sa opýtať, z čoho vzniká klaustrofóbia a čo je dôvodom celulitídy? Ďakujem, Elka

Klaustrofobie je buď z minulosti nastavená, většinou, protože pro vás je to jeden jediný průchod hmotnou složkou. Takže všechny životy, které tam máte, umenšujete odpory. Někde se stal děj a mohlo to být i v dětství, kdy se vám stala nějaká ošklivá záležitost, kterou jste odporovala. Dejme tomu, spadne na vás strop v nějakém životě (nebo i tady) nebo někdo vás zamkne do skříňky a zapomene na vás a vy se bojíte, že zemřete. Ty chvíle silného odporu vás poznamenají, že nemůžete třeba dýchat, tak příště, když vlezete do malého prostoru nebo se přikryjete jenom dekou, začnete špatně dýchat a začnou se vám dít věci. Někdo má třeba fobii z pavouků. Jsou zážitky, které vás provázejí, i když si na ně dneska už nepamätujete. Hmota má paměť. Uvědomte si, že to, co je na planetě, jste všechno vy. Představte si, že DNA máte až strašně moc generací zpátky, a to dnešní tělo si pamätuje všechno. Proto já jsem věděla, že tuto knížku ani neotevřu, protože v ní je černá magie. Moje tělo si to pamätuje. Jsou věci, které už máte v sobě. Vy si nesete reakce všech svých předků, kterými jste taky byli, protože vaše Vědomí je skutečná věc. Nesete si dispozice k různým typům chování, reakcí. Je to vaše, tak to máte mít rádi. Když potom máte výčitky, zase jste hmotou, už nejste Vědomím. Tady musíte pokračovat krok za krokem, abyste se vymanili z této iluze.

Důvod celulitidy je málo pohybu, nepřežírat se, mít domácího maséra. Takový mužský fór: Proč muži nemají celulitidu? Prý proto, že je to hnusné.

Dobrý deň, paní Ivanka. Aký proces prebieha, keď človek dôjde do bodu B až po jeho znovuzrodenie. Myslím teda proces, keď na zemi odložil telo

a ako to prebieha ďalej, keď je už v neprejavennom svete až po dobu, kedy si znovu vyberie osud, telo a znovu sa narodí do tohto sveta. Ďakujem, Miro

Vy jste zvědavý. Je vám dobře. Je vám dobře, protože odložíte hmotnou složku, která vás tíží. Vždycky vás tíží hmota, která odporuje ve stavu 3D. Dostanete se do úrovně, kam jste vlastně dospěl. V podsvětě je hodně úrovní, tak jako máte třeba panelák a napřed máte sklepení, kde je hodně špatných, agresivních tzv. démonů. Polovina je démonská a polovina je andělská, kdy už se překlenujete do těch vyšších fází, když už jste nabrali tady v té hmotné složce, v těle, hodně zkušeností. Na základních přednáškách jsem vysvětlovala, jak se odskakuje. V prvním životě odložíte tělo, máte ještě strašně silný egoismus, proto odskočíte do té nejnižší formy. V okamžiku smrti, když odkládáte tělo, se malinko pohne hadí síla, protože ta výše, kterou ujede, to si nesete s sebou vaše zkušenosti. Ty už vám nikdo nesebere. A tak to pokračuje. Vy se pak narodíte do úrovně, kde se naučíte od svých rodičů, od toho DNA přesně tu míru egoismu, s jakou jste odcházeli. A takto život po životě vždycky odskakujete, vracíte se a hadí síla, ta vaše zkušenost ve hmotě, se pořád zvyšuje a zvyšuje.

Podobné procesy se odehrávají i v tom podsvětě. V démonických stavech jsou velmi dramatické, na to zapomeňte, to máte dávno za sebou, a v těch světlých, vysokých stavech jenom odpočíváte. Tam je to takové sanatorium. A pozor, potom pracujete jako takové ty pomocné hlasy, protože víte, že jste jedno Vědomí a Duch pro lidi, co jsou tady na světě. A znáte je, pamatujete si je. Proto najednou máte pocit, že slyšíte svoji maminku nebo babičku, že vám radí. Ano, tak to je, oni jsou s vámi, nikdy vás neopustili. To vy je opouštíte svými lítostmi nebo stavy, kdy vám chybí. To vy uděláte ten blok v těle, proto nemůžete být tak moc s nimi. Ale to nevádí. To je naplánované, to jste si chtěli prožít, tak si to budete prožívat. A pak těsně předtím, kdy vám vyhovuje pokračovací proces, se blíží, že ten tatínek s maminkou už mají na sebe chuť a je jasné, že už vás to tam vcucne. To je jak výlevka. A už jedete. A víte, co budete prožívat, protože dokážete ve stavu poloboha-polohmoty rozeznat a přečíst nastavený program DNA pro dítě, které se narodí. Vidíte až do konce, do bodu B, co prožije. A když prožijete ten život a odkládáte tělo, vidíte zase zpětně, než se rozvázete. Vzpomeňte si na Tomášovy. Pan doktor Tomáš s Mílou vždycky říkali, že to vypadá, jako když máte provázek a na něm jsou uzly a tady je taková ta smyčka. Vy jste chyceni do smyčky té hmoty, pak se rozváže ten uzel, a proto vidíte až dolů průběh celého osudu a zpátky zpětně ten film. Na konci rozvázání toho uzlu vyjede kousek ta hadí síla a jste propuštěni a jste zase trošku blíž svému skutečnému Duchu, tedy stavu, kterým jste.

Dobrý den, jsem matkou dvou dětí. Mám problém v komunikaci se starším tříletým synem. Je temperamentní svéhlavé dítě. S manželem se snažíme vychovávat způsobem, že věci vysvětlujeme a popisujeme, proč by se měly dělat místo příkazů a rozkazů. Mně to však moc nejde. Často se rozčilím a křičím, když mám pocit, že syn nereaguje a dělá si, co chce a je moc rozpustilý. Pak je mi to líto a říkám si, že příště to zvládnou líp. Jenomže nezvládnou. Jsem ze syna často nervózní, cítím podrážděnost.

Točím se v začarovaném kruhu, nedaří se mi ovládnout v dané chvíli negativní emoce. Nevím, jak dál. Děkuji za odpověď, Veronika

Veroniko, přestaňte se dívat na reakce vašeho syna a dívejte se na svoji hmotu. Uvědomte si, že tím, jak vaše tělo odporuje tomu, co on dělá, vás to irituje, protože tam jste zastavila poslední sílu bloku, takže se musí opakovat. Vy a váš syn jste stejné Vědomí, to znamená, že jste si to dítě objednala, on je váš nejlepší učitel a potřebujete ho, protože tady neumíte respektovat čin nebo situaci druhého člověka. Já jsem nedávno vyprávěla v Ostravě o paní, jak se ptala na ta jména, jak se bála. Předtím než přišlo vaše dítě jste musela neumět to respektování, tak je jasné, že se učitel narodí. Jestliže jsem ráda, že vylezu z rodiny, kde už táta na mě neřve, založím si svou rodinu, ale nenaučila jsem se respektovat tam někoho, bude se to opakovat. Obraťte se k tomu prvotnímu. Tam je váš zakopaný pes. Toto už je důsledek toho prvního. Otec, matka, děda... Já nevím, co se dělo za situace v rodině. Pozor, vy se pak zlobíte sama na sebe nebo je vám to líto. To jsou varianty, kdy potřebujete prohlédnout. To znamená, že se pomalu budete osvobozovat s tím, že pochopíte ty, co ve vašem dětství byli a které jste za to odsoudila. Proto vaše tělo to dneska dělá. Ale hlavně začnete vidět ve vašem dítěti obrovského učitele v tom smyslu, že je dobrý, že vám pomáhá. On vám každou tou chvílí dává novou šanci zareagovat líp. On je vlastně božský. Dan to natočí a vy si to pak budete pouštět každý den, aby se vám to připomnělo.

Jo, on z toho vyroste, ale vy budete jiná. Chce to trpělivost. Takže klídek, pohoda, je to miláček, ať dělá, co dělá. Každým vaším výkřikem a odporem se budete zase demolovat a bude to pokračovat. Síla posledního bloku se vždycky opakuje. Tak je jasné, že to musí přijít. A když je to doma, je to vaše záchrana. Kdybyste před tím utíkali, to byste se nic nenaučili. Klid. Pozorovat reakce svého těla. Můžete mu i vysvětlit: „Podívej se, já to taky nedělám dobře, taky se něco učím, vidíš, teď budeme spolupracovat.“ Ukažte mu, že třeba něco neumíte. Je dobré přiznat si to. Pozor, děti nejsou dětmi. To je silné Vědomí. Žádná nadřazenost, podřazenost nehraje roli. To dítě má malé tělo jenom proto, že by matka nepřežila porod.

Můžeme cvičit hormonální jógu, při které se cíleně myšlenkově vede energie k orgánům, které vytváří hormony? Děkuji, Jitka

Prosím vás, bacha na to. Dneska představitost v józe je velice závažná věc, protože to je projev vůle člověka. Spíš bych si cvičila všechny typy jógy, které chcete cvičit, ale k uvolnění těla, k odpočinku, posílení svaloviny, a hlavně vašich vnitřních svalů, na to je jóga zaměřená. Ale rozhodně ne cíleně, abych něco v tom těle záměrně upravovala. Na to zapomeňte. To vás dožene. Já vím, že je to lákavé. Budete krásní, mladí, hormony budou fungovat, to je nabídka. Když budete spokojení a nebudete mít bloky, tak vám taky budou fungovat hormony, věřte mi. Je pravda, že do určitého věku, protože stárí se bude sice prodlužovat, ale také bude mít určitá pravidla. Ale nejste hmotou, jste Vědomím. Každý stav vašeho bytí tady je předem připravený a je vaší vůlí.

Kolik je hodin? Tak už musíme končit. Já tady mám ještě tři otázky, omlouvám se vám třem, sypu si popel na hlavu. Bylo mi s vámi dobře, ráda jsem vás viděla a někdy na shledanou. Mějte se.